

ΕΝΘΥΜΙΟ

ΕΝΘΥΜΙΟ

Μικροχωρικά ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΓΡΑΜΜΑΤΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΙΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΤΡΙΜΗΝΗ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ «Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΗ
ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ»

(ΙΔΡΥΘΕΙΣΑ ΕΝ ΚΩΝ) ΠΩΛΕΙ 1900)

Κυκλοφορεί ανάμεσα στους Μικροχωρίτες του έσωτερικού και του
έξωτερικού καθώς και τους φίλους του Μικρού Χωριού Εδρυτανίας.

Έσωτερικού Δοχ. 200
Περίοδος Β' — Χρόνος 11ος
Άριθ. φύλλον 2--3
(Οκτώβριος - Δεκέμβριος 1978 --
Γενάρης - Μάρτιος 1979)
Έτήσια συνδρομή:
Έξωτερικού \$ 20
Έταρχειών, ΝΠΔΔ κ.λ.π. δοχ. 1000

Υπεύθυνος σύμφωνα με το Νόμο:

Σύνταξης: Μεν. Κουτσούνης, Άγλαύ-
ρου 19—21, Άθήνα (404), τηλέφ.
92.38.197.

Τυπογραφείο: Περ. Ροδάκης, Ρ. Πα-
λαμήδη 5, Άθήνα, τηλ. 32.43.158

Π Ε Ρ Ι Ε Χ Ο Μ Ε Ν Α

	Σελίδα
ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ	1
Η ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ	2
ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ: Δυό αξέχαστες πνευματικές μορφές του Χωριού μας	3
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΠΑΠΑΔΗ: Άποσπάσματα αυτοβιογραφίας	3
ΙΕΡ. ΑΘ. ΠΑΠΑΣΤΑΘΗ: Κυριακάτικη όμιλία (28.1.1934)	8
ΔΑΧΤΑΡΩ (Ποίημα)	10
Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙ- ΚΡΟΧΩΡΙΤΕΣ	11
Δ. ΚΟΚΚΑΛΑ: Προσωπικές αναμνήσεις από την Πόλη (1912, 1918)	11
ΤΑΜΕΙΑΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΤΟ 1978	13
ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ	17
ΤΟ ΝΕΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ	18
ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ	20
Η ΔΡΑΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ	25
Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ	24
ΣΧΟΛΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ: Άπονομή Βραβείων	26
ΕΠΙΣΤΟΛΕΣ ΠΥΓ ΛΑΒΑΜΕ	27
ΕΝΤΥΠΑ ΠΟΥ ΛΑΒΑΜΕ	34
ΕΙΔΗΣΕΙΣ — ΣΧΟΛΙΑ	36
ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ — ΠΕΝΘΗ	38
ΕΞΩΦΥΛΛΟ: Το Μικρό Χωριό πριν και μετά την καταστροφή του 1963	

Πρόσκληση Γενικής Συνέλευσης

Ἀθήνα, 20 Μαρτίου 1979

Ἀριθ. Πρωτ. 761

ΠΡΟΣΚΛΗΣΗ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

Τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότητος, σύμφωνα μὲ τὸ ἄρθρο 12 τοῦ Καταστατικοῦ καὶ ὕστερα ἀπὸ τὴν ὑπ' ἀριθ. 184)16.3.1979 ἀπόφασή του καλεῖ τὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος νὰ συνέλθουν σὲ ἐτήσια γενικὴ συνέλευση τὴν 15ην Ἀπριλίου ἑνεστώτος ἔτους, ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 9ην πρωϊνὴν στὴν αἴθουσα τοῦ Συλλόγου τῶν Ὑπαλλήλων τῆς Ἀγροτικῆς Τραπέζης, ὁδὸς Ἀμερικῆς 10, πλάι στὸ Θέατρο Δημήτρη Χόρν, 3ος ὄροφος.

ΘΕΜΑΤΑ ΤΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΗΣ

- 1) Ἐκθεση πεπραγμένων καὶ λογοδοσία τοῦ ἀπερχομένου Δ. Σ. Ὁ λεπτομερῆς ἀπολογισμὸς ἐσόδων καὶ ἐξόδων 1978 θὰ δημοσιευθεῖ στὸ ἐνημερωτικὸ Δελτίο, ποῦ τώρα ἔχει τὸν τίτλο «Μικροχωρικά Γράμματα» καὶ θὰ κυκλοφορήσει πρὶν ἀπ' τὴ Συνέλευση.
- 2) Ἐκθεση τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς καὶ Προϋπολογισμὸς 1979.
- 3) Ἐγκριση τῶν πεπραγμένων καὶ τοῦ ἀπολογισμοῦ τοῦ 1978 καὶ ἔγκριση τῆς Ἐκθεσης τῆς Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς τοῦ 1978 καὶ τοῦ Προϋπολογισμοῦ τοῦ 1979.
- 4) Ἀποπεράτωση τῆς διανοίξης τοῦ δευτέρου δρόμου εἰσόδου στὸν παλιὸ Οἰκισμὸ ἀπὸ τὸ ρέμα ὡς τὸ κρεοπωλεῖο Μανίνα.
- 5) Αἴτημα τῆς Κοινότητος νὰ παραιτηθεῖ ἡ Ἀδελφότητα ἀπὸ τὸ δικαίωμα ἐπικαρπίας τοῦ Ξενοδοχείου «Χελιδόνα», τὸ ὁποῖο τῆς ἀνεγνωρίσθη βάσει τῆς δικαστικῆς ἀπόφασης τῆς 19.5.1975 καὶ λήγει τὴν 18.5.1985.
- 6) Συζήτηση γιὰ διάφορα θέματα τοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ χωριοῦ κατὰ πρόταση τοῦ Συλλόγου ἢ οἰουδήποτε μέλους, ὅπως ἐπισκενὴ τοῦ δρόμου μεταξὺ τῶν δύο οἰκισμῶν, δενδροφύτευση τοῦ χώρου τῆς κατολισθήσης, λεωφορειακὴ συγκοινωνία, τὰ σταλάγματα τῆς ἐκκλησίας τῆς Μεταμόρφωσης, συμπλήρωση τῆς Πνευματικῆς Γωνιάς τοῦ χωριοῦ κλπ.
- 7) Ἐζλογὴ νέου Διοικητικοῦ Συμβουλίου καὶ νέας Ἐξελεγκτικῆς Ἐπιτροπῆς.

Παρακαλοῦμε ὅλα τὰ μέλη καὶ ὅσους Μικροχωριῆτες ἐπιθυμοῦν νὰ γίνουν μέλη εἴτε μένουν στὴν Ἀθήνα, εἴτε μένουν σὲ ἄλλη πόλη ἢ χωριὸ νὰ ἔλθουν ὥστε νὰ ἔχουμε ἀπαρτία καὶ νὰ γίνει ἡ συνέλευση τὴν ἡμέρα αὐτὴ.

Ὅσοι δὲν μποροῦν νὰ ἔλθουν ἄς ἐξουσιοδοτήσουν ἕναν ἄλλον, ποῦ θὰ ἔλθει. Καὶ ὅλοι ἄς εἰδοποιήσουν ὅσους μποροῦν γιὰ τὸ πότε καὶ ποῦ γίνεται ἡ Συνέλευση.

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Γ. Δημόπουλος, Ἀφ. Θάνος, Κ. Κουτσούκης, Δημ. Κρίκος, Π. Μπάφλας

Η ΝΕΑ ΠΕΡΙΟΔΙΚΗ ΕΚΔΟΣΗ ΤΟΥ ΔΕΛΤΙΟΥ ΜΑΣ

Ένα νέο έντυπο ανάμεσα στα τόσα ώραϊα που κυκλοφορούν και γεμίζουν το μάτι μας δέν θά σήμαινε πολλά πράγματα αν δέν ήταν «ειδικό» έντυπο, όπως είναι τούτο.

Γιατί είναι ένα έντυπο, που απευθύνεται σε Μικροχωρίτες, κατά κύριο λόγο και θέλει να διατηρήσει την επαφή των ξενητεμένων με το χωριό μας. Παράλληλα να ενημερώσει όσους ενδιαφέρονται για τὰ θέματα του Μικρού χωριού και φυσικά τις αρμόδιες αρχές που καλούνται συχνά να δώσουν λύσεις στα προβλήματα της Κοινότητας. Για τούς φίλους του Μικρού χωριού επιθυμεί να τούς δίνει τον παλμό του χωριού κάθε φορά και να τούς φέρνει κοντά στη φύση του Έστω και νοερά.

Για τούς λόγους αυτούς τὸ περιοδικό θά είναι τὸ βήμα ἀπ' όπου θά μπορεῖ ὁ Μικροχωρίτης να ἐκφράζει τις ἀπόψεις του για τὰ θέματα του χωριού ἢ τῆς Ἀδελφότητας. Ἐξ ἄλλου ἡ ἐκδοση του περιοδικού είναι μέσα στα πλαίσια τῆς δράσης τῆς Ἀδελφότητας για τὴν πραγματοποίηση τῶν σκοπῶν τῆς.

Σὰν ὄργανο τῆς Ἀδελφότητας θά ἐπιδιώξει με τὴν ἀλληλογραφία, τὴν πληροφόρηση κλπ. να κρατήσει ἐνήμερους τούς Μικροχωρίτες, ὅπου ὑπάρχουν, τόσο στήν Ἑλλάδα, ὅσο και στα μακρινὰ μέρη, ὅπως Ἀμερική, Αὐστραλία, Καναδά κ.ἄ.

Τὸ περιοδικό θά βγαίνει με ἐθελοντική προσφορά και συνεργασία τῶν μελῶν του Διοικητικοῦ Συμβουλίου και τῆς Ἀδελφότητας. Ἐπιζητεῖται γι' αὐτὸ ἡ διεύρυνση τῆς συνεργασίας και μεταξύ τῶν λοιπῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητας και πρὸ παντός τῶν νέων.

Θά πρέπει για τὸ σκοπὸ αὐτὸ χωρὶς δισταγμό, να στέλνουν συνεργασίες ὅλοι ὅσοι ἔχουν να πουν κάτι για τὸ χωριὸ ἢ ἀκόμη και για γενικότερα θέματα του τύπου μας. Ἰδιαίτερα ἐπιθυμητές είναι οἱ πληροφορίες για διάφορα συμβάντα που θά ἐνδιέφεραν και ἄλλους, ἢ που συνδέονται κάπως με τὸ Μικρὸ χωριὸ ἢ τούς Μικροχωρίτες. Ἀκόμη τὰ γράμματα, οἱ υποδείξεις, ἡ δράση τῶν Μικροχωριτῶν, διάφορες ἱστορίες, διηγήματα, ποιήματα και γενικά λογοτεχνικά κείμενα, ἀναμνήσεις τῶν παλαιότερων κλπ.

Ἰδιαίτερη χαρὰ θά μᾶς ἔδινε ἡ συνεργασία ἐκείνων που βρίσκονται στὸ χωριὸ και ζοῦν ἀπὸ κοντὰ τὰ προβλήματά του. Τὸ ἴδιο ἡ συνεργασία και ἡ φωνὴ αὐτῶν που ζοῦν ἔξω ἀπὸ τὴν Ἑλλάδα.

Με τὴν ἐλπίδα ὅτι στὸ μέλλον θά ἔχουμε μιὰ πλούσια συνεργασία εὐχίμαστε στοὺς Μικροχωρίτες, τούς φίλους του Μικρού χωριού και τούς ἀναγνώστες του περιοδικού εὐτυχημένο και παραγωγικὸ τὸ 1979.

ΤΙΜΗΤΙΚΗ ΠΡΟΣΦΟΡΑ ΣΕ ΔΥΟ ΕΞΕΧΟΥΣΕΣ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΕΣ ΜΟΡΦΕΣ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Οι χωριανοί, πού θά ξεφυλλίσουν τὸ τεύχος τοῦτο ἀσφαλῶς θά νιώσουν ἰδιαίτερη συγκίνηση διαπιστώνοντας τὴν παρουσία κεμένων, πού ἀνήκουν σὲ δυὸ ἀπὸ τὶς παλαιότερες σεβάσιμες πνευματικὲς μορφές τοῦ χωριοῦ μας: Τοῦ δασκάλου μας σεβαστοῦ κ. Γεωργίου Ἑλ. Παπαδῆ καὶ τοῦ αἰδεσιμωτάτου σεβαστοῦ π. Παπαθανάση.

Καὶ οἱ δυὸ τους, ὁ καθένας ἀπὸ τὴ δική του ἑπαλξη διαπαιδαγώγησαν, χειραγώγησαν, ὀδήγησαν, καθοδήγησαν καὶ νουθέτησαν γενεές Μικροχωριτῶν, μικροὺς καὶ μεγάλους. Γενικά φώτισαν καὶ σημάδεψαν τὴν πνευματικὴ πορεία τοῦ χωριοῦ μας γιὰ πολλὲς δεκαετίες.

Σ' αὐτοὺς τοὺς πνευματικοὺς στυλοβάτες τοῦ Μικροῦ χωριοῦ οἱ σελίδες, πού τοὺς ἀφιερώνουμε εἶναι πολὺ λίγες. Εἶναι περισσότερες αὐτὲς πού δικαιωματικά τοὺς ἀνήκουν καὶ ἀκόμη πιδὸ πολλὲς αὐτὲς πού τοὺς ἀφείλουμε.

Ἡ ἀφιέρωσή μας αὐτὴ εἶναι ὁ ἐλάχιστος φόρος τιμῆς πού τοὺς ἀφείλουμε γιὰ τὴν μακρόχρονη πολύτιμη προσφορά τους.

Γεωργίου Ἑλ. Παπαδῆ.

Ὁ κ. Γ. Παπαδῆς, ἀξιωματικὸς στὴ Μι-
κροασιατικὴ ἐκστρατεία 1921—1922

(Ἀποσπάσματα ἀπὸ τὴν αὐτοβιογραφία τοῦ Γεωργίου Ἑλ. Παπαδῆ Δημι-
λου Μικροῦ Χωριοῦ Εὐρυτανίας (1920—1944) καὶ ἑφ. λοχαγοῦ Πεζικοῦ κλά-
σεως 1914).

Τὸ κείμενο αὐτὸ εἶναι ὄχι μόνο μιὰ περιεκτικὴ ἱστορία ὄλων τῶν συνταρακτικῶν στιγμῶν πού ἔζησε τὸ ἔθνος μας ἀπὸ τὸ 1912 μέχρι τὸ 1945 ἀλλὰ καὶ παράλληλα μιὰ ἀπέριπτη μὲ λιτὸ ὕφος ἐξιτόρηση τῆς ζωῆς τοῦ χωριοῦ μας, ὅπως τὴν εἶδε καὶ τὴν ἔνωσε ὁ σεβαστὸς μας Δάσκαλος. Τὸ δώρησε στὴν πνευματικὴ γωνιά τὸ καλοκαίρι τοῦ 1977. Συγκινητικά Ἀποσπάσματά ἀπ' αὐτὸ διαβάστηκαν γιὰ πρώτη φορὰ στὴ Συνεστίαση στίς 17 - 8 - 77 στὸ χωριό.

Γεννήθηκα στὸ γραφικὸ Μικρὸ Χωριὸ Εὐρυτανίας, 850 ὑψ. 12 χιλιόμε-

τρα Ν.Δ. Καρπενησίου, τὸ 1894. Τέλειωσα τὸ Δημ. Σχολεῖο, τὸ τετρατάξιον τότε στὸ χωριὸ μου τὸ 1906. Ἐφοίτησα στὸ τριτάξιον Ἑλληνικὸ Σχολεῖο Καρπενησίου ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀπεφοίτησα τὸ 1909. Εἰσήχθηκα στὸ τετρατάξιον τότε Γυμνάσιον Λαμίας, τὸ μόνον Γυμνάσιον τῶν Νομῶν Φθιώτιδος καὶ Εὐρυτανίας, εἰς τὸ ὁποῖο φοιτοῦσαν σ' ὅλες τὶς τάξεις περὶ τοὺς 120 — 130 μαθητές. Τέλειωσα τὴν Α' καὶ Β' τάξιν τοῦ Γυμνασίου τούτου καὶ τὸν Σεπτέμβριον τοῦ 1911 ἔδωσα ἐξετάσεις καὶ εἰσήχθηκα στὸ τετρατάξιον Μαράσλειον Διδασκαλεῖον Ἀθηνῶν, τὸ μόνον ποὺ ὑπῆρχε εἰς ὁλόκληρην τὴν Ἑλλάδα τοῦ 1912.

Πῆρα τὸ πτυχίον τοῦ Δ)λου στὶς 4 Ἰουλίου 1915 καὶ ἔτσι ἐξεπληρώθη ὁ πόθος μου καὶ τὸ ἰδανικόν μου νὰ ἐξασκήσω τὸ λειτούργημα τοῦ Δ)λου. Πρωτοδιωρίσθηκα στὶς 8 Ὀκτωβρίου 1915 στὴν κενὴ θέσιν τοῦ Δημ. Σχ. Μεγάλου Χωριστοῦ. Στὶς 15 Αὐγούστου 1916 κατετάγηκα ἐξ ἀναβολῆς εἰς τὸ 5ον) 42 Σύνταγμα Εὐζώνων Λαμίας, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ἀποσπάσθηκα εἰς Ἄγ. Φουρνάν. Τὸν Μάρτιον τοῦ 1914 εἰσήχθηκα μὲ ἐξετάσεις εἰς τὸν οὐλαμὸν Ἐφ. Ἀξιωματικῶν Α' Σώματος Στρατοῦ καὶ ἀπεφοίτησα ὡς λοχίας. Ὀνομάσθηκα ἔφ. ἀνθ) γδς τοῦ Πεζικοῦ τὸν Ἰανουάριον τοῦ 1918 καὶ ἐποθετήθηκα εἰς τὸ 5ον Εὐζώνων Λαμίας 13ης Μεραρχίας στὴν Χαλκίδα. Ἐλαβα μέρος στὸν Α' Παγκόσμιον Πόλεμον στὶς μάχας τοῦ Στρυμῶνα ἐναντίον τῶν Βουλγάρων, συμμάχων τότε τῶν Γερμανῶν καὶ προήχθηκα ἐπ' ἀνδραγαθία στὸν βαθμὸ τοῦ ἔφ. ὑπ) γοῦ. Μετὰ τὴν συντριβὴν τῶν Βουλγάρων τὸ σύνταγμα μου εἰσῆλθε πρῶτον στὴν ἀπελευθερωθεῖσα Καβάλλα καὶ ἐγὼ τοποθετήθηκα ὡς φρούραρχος. Στρατ. Διοικητὴς στὸ τουρκικὸ χωριὸ Κατόμπαση στὸ Δέλτα τοῦ Νέστου τὰ τότε σύνορα τῆς Πατρίδος μας. Τὸ χωριὸ αὐτὸ εἶναι εὐφορώτατον, οἱ δὲ Τούρκοι τὴν ἀνάγκην φιλοτιμίαν προσποιούμενοι μᾶς ἐπρομήθευον τὰ πάντα. Ἐκεῖ ἔμαθα καὶ τὶς πρῶτες τουρκικὰς λέξεις: Ἐκμὲν — τσαμποῦν — τσαμποῦμ — γιαμουρτά... ὑπῆρέτησα εἰς τὸ 5ον Εὐζώνων ὑπὸ τὸν ἡρωϊκὸν Συν)χη Νικ. Πλαστήρα μέχρι τέλους 1918 καὶ ἐπειδὴ δὲν ἔλαβα μέρος στὴν ἐκστρατεία τῆς Ρωσσίας, μετατέθηκα εἰς τὸ 3ον Ἀνεξάρτητον Τάγμα Προκαλύψεως Γευγελῆς σύνορα Σερβίας, ἀπ' ὅπου ἀπολύθηκα λαβὼν ἀναστολήν ὡς ὄλοι στὶς 6 Δεκεμβρίου 1919. Τοποθετήθηκα τώρα εἰς τὸ Δημ. Σχολεῖον τοῦ χωριστοῦ μου, τὸ ὁποῖον μὲ ἐμάγευε καὶ ἄρχισα μ' ὄλον μου τὸ νεανικὸν ζῆλον γιὰ τὸ ἐπάγγελμά μου καὶ τὴν ἀγάπην στὸ χωριὸ μου εὐχαριστημένον, καίτοι μοῦ ἐδόθη ἡ εὐκαιρία, ὅπως εἰς ἄλλους συναδέλφους μου ὄλους νὰ μονιμοποιηθῶν καὶ νὰ φθάσῃν μέχρι τὸν βαθμὸ τοῦ ὑποστρατήγου. Προτίμησα τὸ ἰδανικὸν γιὰ μένα λειτούργημα τοῦ Δ)λου ἀπὸ τὸ στρατιωτικὸν καὶ γι' αὐτὸ δὲν μετάνιωσα. Αἰσθάνομαι μέχρι σήμερον, στὰ θαθεῖα γηρατεῖά μου, καὶ τώρα ποὺ γράφω βαδίζω τὰ 83 χρονάκια μου, μεγάλην χαρὰ καὶ ἠθικὴν ἰκανοποίησιν ὅταν βλέπω μαθητὰς μου ποὺ ξεπέρασαν ἐμὲ τὸν Δ)λόν τους, εἴτε σὰν ἐπιστήμονες εἴτε σὰν ἐπιχειρηματίες τίμιαι καὶ ἠθικὰ μέλη τῆς κοινωνίας νὰ με χαιρετοῦν καὶ νὰ σέβονται. Συγκινοῦμαι καὶ δακρῦζοντας ἀπὸ ἐνδύμωχον χαρὰν τοὺς εὐχομαι σ' ὄλους·

κα λ ή σ τ α δ ι ο δ ρ ο μ ί α κα ι π ρ ο κ ο π ή.

Ἐπέρχεται ἡ μεταπολίτευσις τοῦ 1920 (1η Νοεμβρίου) καὶ ἡ τότε ἀνα-

λαβούσα Κυβέρνηση, αντί ως υποσχέθηκε να φροντίσει για την εξομάλυνση των σχέσεων με την Τουρκία όσον αφορά την Μ. Ασία, σκεφθείσα μάλλον το πολιτικόν της συμφέρον προτίμησε παρά το Έθνικόν, και τον Μάρτιο του 1921 κηρύσσει Γενική Έπιστρατεύση για να αναπληρώσει τις απώλειες που είχαμε τον Δεκέμβριο του 1920 στα ύψώματα της Κουβαλίτσας και να εξακολουθήσει την προέλαση στα βάθη της Ασίας.

Έπιστρατεύομαι για τρίτη φορά στις 20.3.21 ως έφ. ύπολ) γός. Με συγκίνηση αποχαιρετώντας τους μαθητές μου προσέρχομαι και παρουσιάζομαι εις την Δ) σιν Πεζικού Ύπ. Στρατιωτικῶν τὸ ὁποῖο με τοποθετεῖ εις Ἐμπέδα XIII Μεραρχίας Χαλκίδος. Μείνουμε ἐδῶ περίπου μιὰ ἐβδομάδα. Μετὰ ἐπιβιβαζόμεθα ἐπὶ τοῦ ἀτμοπλοίου «Συρία» μία δύναμη πλήρους τάγματος καὶ ἀποστελλόμεθα γιὰ νὰ συμπληρώσουμε τὰ κενὰ τῆς VII Μεραρχίας καὶ Β' Τομέα (Προύσσης). Διαπλέουμε τὸ Αἰγαῖο με σφοδρὴ θαλασσοταραχὴ καὶ ἐνῶ ὅλοι σχεδὸν οἱ συνάδελφοί μου, καίτοι οἱ περισσότεροὶ νησιῶτες, καταλαμβάνονται ἀπὸ ναυτία καὶ κανένας δὲν κατεβαίνει ἀπὸ τὴν καμπίνα του νὰ φάγει, ἐγὼ ὁ βουνήσιος Καρπενησιώτης, ὁ ὁποῖος γιὰ πρώτη φορά ἔκανα ἓνα τέτοιο μεγάλο θαλασσινὸ ταξεῖδι καὶ με εἰρωνεύονταν στὴν ἀρχὴ πῶς θὰ τὰ πάω με τὴ θάλασσα, κατέβηκα ἀπ' τὴν καμπίνα μου καὶ πρὸς ἐκπληξὴ ὄλων, ἔτρωγα χωρὶς νὰ μοῦ συμβαίνει τίποτα. «Βρὲ τὸν Καρπενησιώτη» μοῦ ἔλεξαν! Ἀποβιβαζόμεθα εἰς Μουδιανὰ — Προύσσης. Θαυμάζω τὶς φυσικὰς καλλονὰς καὶ τὰ ἀφθονὰ νερά της. Ἦταν ἀνοιξή. Χαρὰ Θεοῦ. Μοῦ ὑπενθυμίζει τὶς καλλονὰς αὐτῆς τῆς ἐποχῆς τοῦ χωριοῦ μου, καὶ τὴν Παναγίαν τῆς Προυσιώτισσα, με τὸ ξακουσμένο στὰ μέρη μας Μοναστήρι. Τὸ νοσταλγῶ. Δὲν πρόφθασα νὰ τὸ χαρῶ οὔτε γιὰ 6 μῆνες στὴν ἀρχὴ τῆς διδασκαλικῆς μου ζωῆς. Παραμένουμε ἐδῶ στὴν Προύσσα, προετοιμαζόμενοι γιὰ τὴν ἐκκίνηση. Ἀπρίλη καὶ Μάη 1921, τοποθετοῦμαι εἰς τὴν 1ην Διμοῖριαν τοῦ 2ου Λόχου τοῦ 22 Πεζ. Συντ) τος τῆς VII Μεραρχίας, στὸ ὁποῖον ὑπηρέτων ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον ἔφεδροι ἀπὸ τὴν Μυτιλήνη. Πρῶτὴν φορά ὑπηρετῶ εἰς σῶμα ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Εὐζωνικόν. Πειθαρχικοὶ στρατιῶτες οἱ Μυτιληναῖοι, ἀλλὰ δὲν εἶχαν τὸν ἀέρα τῆς φουστανέλλας καὶ τὴν φιλοτιμίαν τῶν Ρουμελιωτῶν.

Τέλη Ἰουνίου 1921 ἀρχίζει ἡ ἐκκίνηση γιὰ τὴν κατάληψιν τοῦ Ἐσκι Σεχέρ, κόμβου σιδηροδρομικοῦ Ἀγκώρας. Ἐπὶ τρεῖς ἡμέρας βαδίζουμε νυχθημερόν γιὰ νὰ αἰφνιδιάσωμε τοὺς Τούρκους καὶ τὴν τετάρτην κατάκοποι, διψασμένοι καὶ νηστικοὶ (δὲν μᾶς προλάβαιναν τὰ μεταγωγικὰ) κατὰ τὰ μεσάνυχτα, ὅπως εἴμεθα με πλήρη ἐξάρτηση στὸ πρῶτον μέρος πού βρήκαμε ἴσιωμα πέσαμε καὶ ἀμέσως μᾶς πῆρε ὁ ὕπνος, τὸ μόνον πού ἐπιθυμούσαμε. Τὸ πρῶτ' μόλις ἐξύπνησα ἄκουσα φωνὰς ἀπὸ τοὺς στρατιῶτες τοῦ λόχου μου. Προχωρῶ καὶ ἀκούω νὰ λένε ὅτι τὸ μέρος πού ἀποκοιμηθήκαμε ἦτο νεκροταφεῖο. Τὸ δράδου δὲν τὸ εἶχαμε καταλάβει καὶ τώρα πού χορτάσαμε ὕπνον τὸ ἐσχολίαζαν ὡς κακὸ οἰωνόν, χωρὶς κἄν νὰ ἴδῃ κανένας κανένα τρομακτικὸ ὄνειρον. Περιπατώντας ἐντὸς τοῦ χώρου τοῦ Νεκροταφείου βλέπω ἀπλοῦν ξύ-

λινο Σταυρό με την επιγραφή: Δι ο ν ύ σ ι ο ς Μ ο υ χ ρ ί τ σ α ς «άνθυπασπιστής ἐκ Μικροῦ Χωρίου Εὐρυτανίας γενναίως μαχόμενος ἔπεσεν εἰς ὑψώματα Κουβαλίτσας 20.12.1920». Ποιά ἱερή, ἀφάνταστα συγκλονιστική στιγμή γιὰ μένα νὰ εὐρεθῶ πρὸ τοῦ τάφου του! Ἐσκυφα ἀσπάσθηκα τὸν Σταυρὸ καὶ παρ' ὅλη τὴ φιλοσοφία γιὰ τὴν ματαιότητα τῆς ζωῆς καὶ μάλιστα πολεμικῆς δὲν μπόρεσα νὰ συγγρατήσω τὰ δάκρυά μου. Πρόσκαιρη ζωὴ τί παράδοξα καὶ ἀνεπάντυχα πλέκεις στὴ μοῖρα τῶν ἀνθρωπίνων πραγμάτων. Ἀπ' ἄλλους δὲ συναδέλφους μου, οἱ ὅποιοι δὲν ἐγνώριζαν ὅτι ἦταν χωριανὸς μου ἔμαθα τὴν παλληκαριά τοῦ ἀειμνήστου χωριανοῦ μας Διονυσίου Μουχρίτσα. Ἐπεσε ἐπάνω στὸ πολυβόλο του.

Αἰωνία του ἡ μνήμη.

Ἐακολουθήσαμε τὴν πορεία μας καὶ χωρὶς ἀξίας λόγου ἀντίσταση τῶν Τούρκων κυριεύσαμε τὸ Ἑσκή Σεχίρ στὶς 8 Ἰουλίου 1921. Ὁ πρῶτος λόχος πού μπήκε πρῶτος ἦταν ὁ ἰδικὸς μου 2ος λόχος Πεζ. Συν)τος. Τὸ βράδυ μᾶς ἔκαναν αἰφνιδιαστικὴ ἐπίθεση οἱ Τούρκοι. Ἐφονεύθη ἕνας λοχαγὸς μας καὶ μερικοὶ στρατιῶτες· εἰς ἀντεπίθεσή μας ὑπεχώρησαν οἱ Τούρκοι γιὰ νὰ μᾶς παρασύρουν ἐκεῖ πού ἤθελαν στὸν Σαγγάριο, ὅπως καὶ ἐγίνε. Μετὰ παραμονὴ ὀλίγων ἡμερῶν δι' ἀνεφοδιασμοῦ ξεκινήσαμε μέσα σὲ φρικτὴ ζέστη (Ἡμεῖς στὸ Β' τομέα δὲν ὑποφέραμε, ὅπως οἱ ἄλλοι συναδέλφοί μας στὸ Ν. τομέα πού πέρασαν τὴν Ἄλμυρὴ ἔρημο) καὶ φθάσαμε στὴ γέφυρα τοῦ Σαγγαρίου στὶς 10 Αὐγούστου 1921 τὸ βράδυ. Τὴ σιδηροδρομικὴ γέφυρα τὴν εἶχαν ἀνατινάξει οἱ Τούρκοι καὶ τὸ πυροβολικὸ τους τὴν εἶχε ἐπιστημάνει καὶ ἐδομῶρδιζε συνεχῶς. Τὴν ἐξεύξαμε μὲ δάρκες τοῦ μηχανικοῦ τῆς Μεραρχίας μας καὶ τὸ πρῶτο τάγμα πού τὴν ἐπέρασε ἦτο τὸ τάγμα μου.

Μᾶς ἐπετέθησαν οἱ Τούρκοι μὲ δύναμη μιᾶς Μεραρχίας. Ἐπὶ 4 ἡμέρες νυκθημερὸν πόλεμο, μὲ μόνο ὡς ρόφημα καὶ συσσίτιο μιὰ καραβάνα σιτάρι βρασιμῆνο. Ἀπὸ τοὺς 14 ἀξιωματικοὺς τοῦ τάγματός μου ἐτέθησαν ἐκτὸς μάχης 10. Ἐπανειλημμένα στὶς 11 Αὐγούστου τὴν πρώτη βραδυὰ κατελάβαμε ἕνα λόφο ἀλληλοδιαδόχως μὲ τοὺς Τούρκους, λόφος τοῦ αἵματος, ὅπως ὠνομάσθηκε καὶ τελικὰ μὲ ἐνισχύσεις πού ἐλάθαμε καὶ μὲ τὴν θαυμαστὴ εὐθυβολία τοῦ πυροβολικοῦ μας, ἀπεγνωσμένα ὅλοι μαχόμενοι ἐδιώξαμε τοὺς Τούρκους. Αἱ ἀπώλειαι μᾶς μεγάλες. Ὁ λοχαγὸς μου ἀειμνήστος Κ. Νικολόπουλος ἀπὸ τὴν Καλαμάτα πίπτει γενναῖα πολεμώντας. Ἀναλαμβάνω τὴν διοίκησιν τοῦ Λόχου, ὁ ὅποιος τώρα εἶχε δύναμη Διμοιρίας καὶ παραμένει λόγι τῶν ἀπωλειῶν ὡς ἐφεδρεία.

Στὶς 3 τὸ ἀπόγευμα τῆς 15ης Αὐγούστου 1921 λαμβάνω διαταγὴ ἀπὸ τὸ τάγμα μου νὰ ἐπιτεθῶ ἐναντίον ὠχυρωμένου λόφου τουρκικοῦ, τοῦ ὁποίου τὴν ὀχύρωση δὲν εἶχε ἐξουδετερώσει τὸ πυροβολικὸν μας, λόγω τῆς μικρῆς μεταξὺ μας ἀποστάσεως. Οἱ στρατιῶτες τοῦ λόχου μου κατάκοποι, νηστικοὶ καὶ μὲ ἠθικὸ μειωμένο λόγω τῶν ἀπωλειῶν μας κατὰ τίς προηγούμενες μάχες ἐτοιμάζονται δι' ἐφοδον. Ἐπὶ κεφαλῆς τῆς 1ης Διμοιρίας διατάσσω ἔτοιμοι πρὸς ἄλμα. Ἐξίμεθα μπροστὰ στὰ τουρκικὰ πυρά. Μετὰ τὸ δεύτερο ἄλμα

περί ὥραν 3 καὶ 30' μ.μ. τραυματίζομαι ἐγὼ στὸ ἀριστερὸ πόδι καὶ μὲ τυφλὸ τραῦμα ἐνσφηνωμένον στὸ δεξιὸ γόνατο καὶ ἕνα δεκανέας στὸ σαγόνι. Στὸ λόχο μου εἶχα μόνον ἀξιωματικὸ ἕνα ἑφεδρο ἀνθυπασπιστὴ Ἡλιοπούλου, παλληκάρη ἀληθινὸ, ὁ ὁποῖος πολεμώντας μὲ τὸ πολυδόλο του συνεχῶς ἠμπόδιζε τοὺς Τούρκους νὰ κάμουν ἀντεπίθεση, οἱ ὁποῖοι ἄλλως τε ὑπέθετον ὅτι ὀπισθὲν μας στὴν χαράδρα θὰ ἦσαν ἐφεδρεῖες ἰδικές μας. (Δὲν χρησιμοποιοῦντο ἀκόμα ἀεροπλάνα γιὰ ἀναγνώριση). Στὴν πραγματικότητά δὲν ὑπῆρχε οὔτε ἕνας στρατιώτης γιὰ ἐφεδρεία! Εὐτυχῶς ποὺ δὲν τὸ ἀντελήφθησαν οἱ Τούρκοι, ἄλλως ὅλος ὁ λόχος μου θὰ ἔπιπτε στὰ χέρια τῶν Τούρκων.

Μετὰ τὸν τραυματισμὸν μου ἀπὸ τὴν 3.30 μ.μ. μένουμε καθηλωμένοι ἐκεῖ ποὺ θρεθήκαμε ἕως ὅτου νυχτώσει γιὰ νὰ ὑποχωρήσουμε. Στὸ διάστημα αὐτὸ οἱ Τούρκοι ἔβαλον διαρκῶς στὴ χαράδρα, ὑποθέτοντες ὅτι ἐκεῖ εὕρισκονται οἱ ἐφεδρεῖες μας. Ἐναντίον μας δὲν πυροβολοῦσαν, διότι αὐτοὶ μέσα στὰ χαρακώματά των ἦσαν ὀχυρωμένοι καὶ ἔβλεπαν τὴν κινήσειν μας. Πῶς πέρασαν αὐτὲς οἱ ὥρες!! Μόλις ἐνύχτωσε διέταξα ὑποχώρησιν καὶ τοὺς τραυματιοφορεῖς νὰ πάρουν τὸν τραυματισμένον δεκανέα, νομίζοντας ὅτι ἐγὼ θὰ μπορούσα νὰ διαδίσω. Μόλις ἔδωσα τὴν διαταγὴν τῆς ὑποχώρησεως (ἄρχισε ἡ ἄτακτὴ ὑποχώρησις τῶν στρατιωτῶν, οἱ ὁποῖοι εἶχαν ὡς δημοιρίτες ὑπαξιωματικούς (φοβερὴ ἔλλειψις καὶ ἄγνοια στὴ στρατιωτικὴν ἐκπαίδευσιν, ἡ ὑποχώρησις τακτικὴ). Προσπάθησα νὰ σηκωθῶ ἀλλ' ἀδύνατον! Στὴν φωνῆν μου προσέτρεξε ἕνας δεκανέας ἀπὸ τὴν Κύμη (τοῦ ὁποῖου δυστυχῶς δὲν θυμοῦμαι τὸ ὄνομα) μὲ πῆρε στὸς ὤμους του καὶ μ' ἔφερε στὸ ὀρεινὸν χειρουργεῖον ἐντεῦθεν τοῦ Σαγγάριου, ἄλλως θὰ ἔπεφτα στὰ χέρια τῶν Τούρκων, οἱ ὁποῖοι ἀντελήφθησαν τὴν ὑποχώρησίν μου καὶ θγήκαν ἀπὸ τὴν ὀχυρῆν θέσιν των γιὰ νὰ μὲ αἰχμαλωτίσουν, ἀλλ' ἡμεῖς ἐν τῇ μεταξῷ εἶχαμε ὑποχωρήσει. Ὡς τραυματίας μεταφέρθηκα εἰς τὸ ἑσωτερικὸν καὶ νοσηλεύθηκα ἐπὶ ἕνα μῆνα σχεδὸν στὸ νοσοκομεῖον τοῦ Εὐαγγελισμοῦ καὶ κατόπιν λόγῳ τῶν τραυμάτων μου τοποθετήθηκα εἰς Χαρτογραφικὴ Ὑπηρεσίαν Στρατοῦ καὶ κατόπιν εἰς Μόνιμον Ἐπιτροπὴν Παραλαβῶν Ὑλικοῦ Πειραιῶς καὶ δὲν ἔλαβον μέρος εἰς τὴν τραγικὴν ὑποχώρησιν τῆς Μ. Ἀσίας τὸν Αὐγούστου 1922. Ἀπολύθηκα στὴν 1η Αὐγούστου 1923, παρὰ τὴν προτροπὴν τῶν προϊσταμένων μου νὰ παραμείνω στὴν τάξιν τοῦ Στρατοῦ μονιμοποιούμενος, χαρακτηρισθεὶς μάλιστα ἀπὸ μερικοὺς τὸ ὀλιγώτερον ἀ φ ε λ ἦ ς ὡς προτιμώμενος τὸ διδασκαλικὸν ἐπάγγελμα ἀπὸ τὸ Στρατιωτικόν.

Ἡ συνέχεια καὶ τὸ τέλος στὸ ἐπόμενον.

Ἱερέως Ἀθανασίου Παπαστάθη

Ἐλλείψει αὐτοβιογραφίας τοῦ σεβάσιμου Παπαθανάση, δημοσιεύουμε ἓνα ἀπὸ τὰ παλαιότερα (1934) κηρύγματά του. Αὐτὸ μαζὶ μὲ ἄλλα, ὅλα γραμμένα ἀπὸ τὸ σεβάσιμο χεῖρ του βεβίσκονται σ' ἓνα μεγάλο, παλιὸ τετράδιο, χαρισμένο ἀπ' τὸν ἴδιο στὴν Πνευματικὴ Γωνιά. Ἔχει τὸν τίτλο: Διὰ φ ο ρ α κ η ρ ὄ γ μ α τ α ἐ κ φ ω ν η θ ἔ ν τ α ὑ π ὸ τ ο ῦ Ἱ ε ρ ἔ ω ς Ἀ θ α ν α σ ί ο υ Πα π α σ τ ᾶ θ η. Ἐ ν Μ ι κ ρ ῶ Χ ω ρ ί ω κ α ι ἔ ν Ἀ γ ρ ι ν ῖ ω. Μᾶς τὸ δώρησε τὸ 1975

(Λόγος ἐκφωνηθεὶς εἰς τὴν Κυριακὴν τοῦ Τελώνου καὶ Φαρισαίου (28.1.1934).

Εἶναι ἀλήθεια, ὅτι ἔχω πολὺν καιρὸν νὰ ὁμιλήσω πρὸς τὴν ἀγάπην Σας, Ἀγαπητοί μου ἀδελφοί, διὰ λόγους τελείως ἀνεξαρτήτους τῆς θεδήσεώς μου. Ἦωρα ὅμως μὴ δυνάμενος πλέον νὰ ὑποφέρω τὸν ἔλεγχον τῆς συνειδήσεώς μου διὰ τὴν παράδασιν ταύτην τοῦ σπουδαιότερου ἐκ τῶν καθηκόντων μου ἀφ' ἐνός καὶ ἀφ' ἑτέρου ὑπείκων εἰς τὴν παράκλησιν πολλῶν ἐνοριτῶν μου καὶ ἀνδρῶν ἀλλὰ πρὸ παντὸς γυναικῶν θ' ἀρχίσωμεν ἀπὸ σήμερον, ὅσον μᾶς ἐπιτρέπουν αἱ πνευματικαὶ καὶ σωματικαὶ δυνάμεις ἡμῶν ν' ἀναπτύσωμεν θέματα τινα τῶν κατὰ Κυριακὴν Εὐαγγελικῶν ἀληθειῶν, ἐπικαλούμενος τὸσον τὴν προσοχὴν Σας, ὅσον καὶ τὴν εὐμένειαν ὑμῶν εἰς τὰς κρίσεις σας. Αἱ ὁμιλίαι μας εἶναι ἄσχετοι μὲ τὰς τοιαύτας ποῦ ἀναγιγνώσκονται κατὰ τὴν ὥραν τοῦ κοινωτικοῦ ὑπὸ τῶν ἱεροψαλτῶν.

Σήμερον νὰ μοὶ ἐπιτρέψῃ ἡ Ἀγάπη Σας νὰ θῆξωμεν γενικὰ τινα ζητήματα ἀφορῶντα ὅλους ἡμᾶς.

Γνωστὸν εἰς ὅλους μας εἶναι, ὅτι πολὺ μεγάλη ἀσέβεια, ἀπιστία καὶ θρησκευτικὴ ἀδιαφορία καὶ ψυχρότης βασιλεύει εἰς τὰς τάξεις τῶν ἀνθρώπων. Πολλὰ ψευδοδισκαλίαι καὶ παντοειδεῖς ἀντιχριστιανικαὶ θεωρίαι ἐνεφιλοχώρησαν εἰς τὴν χριστιανικὴν οἰκογένειαν. Ἰδίως μετὰ τὸν παγκόσμιον φοβερὸν πόλεμον (σημ. ἐννοεῖ ἐδῶ τὸν Α' Παγκόσμιον) πολλοὶ καὶ ἀτυχῶς καὶ διανοούμενοι, ἡμιμαθεῖς θεολογικῶς ἐθεοποίησαν τὴν ὕλην καὶ θῆουσι καὶ λατρεύουσι τὴν ὕλην, τὸ χρῆμα.

Τώρα διατὶ βαδίζουσιν αὐτοὶ εἰς τὴν

πλάνην καὶ ἐναντίον τῶν συμφερόντων δὲν προτιθέμεθα νὰ ἐξετάσωμεν τώρα, διότι θὰ παρατεινώμεν τὴν ὁμιλίαν μας ἐνῶ ἔχομεν ἀποφασίσει νὰ μὴ ὑπερβαίνωμεν τὰ 10'—12', δι' ἐκάστην.

Θεωρῶ ὅμως ἀπολύτως πρόσφορον νὰ Σᾶς ἀναφέρω ἓνα παράδειγμα κάποιου Γερμανοῦ ἱεροκλήρυκος. Οὗτος παρομοιάζει τὴν ζωὴν τοῦ ἀνθρώπου πρὸς ἓνα ὠκεανόν, πρὸς μίαν δηλ. ἀπέραντον θάλασσαν. Παρουσιάζεται ὁ ἀνθρώπος, ὅταν γεννᾶται, ὡς τὸ ἓνα ἄκρον, ὅσον ἀναπτύσσεται καὶ μεγαλώνει ὑποχρεοῦται νὰ διαπλεύσῃ διὰ τῆς κατὰ κόσμον ζωῆς του τὴν ἀπέραντον ταύτην θάλασσαν καὶ ἀποθνήσκων νὰ φθάσῃ εἰς τὸ τέρμα, εἰς τὸ ἄλλο ἄκρον, ὅπου εἶναι ὁ ἀσφαλῆς λιμὴν, ἡ πέραν τοῦ τάφου αἰώνιος ζωή.

Ὁ Αἰδεσιμώτατος π. Πάπαθανάσης σὲ παιότερη φωτογραφία. Τώρα ξεῖ στὸ Ἀργίνο

Βεβαίως διὰ νὰ περάσῃ ὁ καθένας μας ὅλον αὐτὸ τὸ ταξίδι θὰ δοκιμάσῃ τρικυμίας, θυέλλας, ἀνεμοζάλας, θλίψεις, πικρίας, ἀσθενείας καὶ παντοει-

δειξ στενοχωρίας, διατί; διότι τὸ ταξείδι εἶναι μακρὸν καὶ ἐπιμοχθον, ἀλλὰ καὶ διὰ τὴν δοκιμασίην ἢ ἐλευθερίαν του.

Δὲν ἴδοντο ν' ἀποφύγη τοὺς κινδύνους αὐτοὺς ὁ ἄνθρωπος, ἢ τουλάχιστον δὲν μπορούσε νὰ ἔχη κάποιον πιλότον δηλαδὴ ὁδηγὸν διὰ τὴν μετριάζονται ἢ νὰ παρηγορεῖται ἔστω εἰς τὸ πολύμοχθον αὐτὸ ταξείδι; Ἀπαντῶμεν: Ν' ἀποφύγη ἔχει ἐκτός ἐκείνων οἷτινες ἀποθνήσκουν προῶρως, δι' αἰτίαν τὴν ὁποίαν μόνος ὁ Δημιουργὸς γινώσκει, ἀλλὰ πάντοτε πρὸς τὸ συμφέρον καὶ αὐτῶν ἀλλὰ καὶ τῶν ἐπιζώντων. Ὁδηγὸν ὅμως μάλιστα ἔχει μόνον ἴδοντο νὰ ἔχη ἀλλ' ἔχει καὶ τοιοῦτον, ὅστις διαρκῶς τὸν παρακολουθεῖ, τὸν παρηγορεῖ τὸν ἐνισχύει καὶ τὸν προφυλάσσει ἀπὸ πάντα κινδύνου. Ἀλλὰ τότε διατί οἱ ἄνθρωποι ἂν ἔχει ὅλοι ἀλλὰ μέγα μέρος αὐτῶν, πάσχουν καὶ θλιβῶνται καὶ κινδυνεύουν εἰς τὴν ζωὴν των, μήπως δὲν δύναται οὗτος νὰ τοὺς βοηθήσει ὅλους ἢ μήπως ἀποποιοῦνται, ἀρνοῦνται τὴν συνδρομὴν του, τὴν βοήθειάν Του; Ἐδῶ εἶναι τὸ ψηφτό. Ναὶ ἀγαπητοὶ μου ἀδελφοί. Ὅχι μόνον δύναται, ἔχει μόνον θέλει, ἀλλὰ τοὺς προσκαλεῖ κάθε στιγμή νὰ τοὺς βοηθήσῃ, νὰ τοὺς ἐνδυναμώσῃ, νὰ τοὺς ὁδηγήσῃ ἀσφαλῶς εἰς τὸν εὐδίων λιμένα Του, εἰς τὰς οὐρανίους σκηνάς Του. Ὅχι μόνον δύναται, ἀλλ' εἶναι αὐτὸς ὁ πλάσας ἡμᾶς, Αὐτὸς ὁ δημιουργήσας ἡμᾶς, Αὐτὸς ὁ Σταυρωθεὶς ὑπὲρ ἡμῶν, Αὐτὸς ὁ προνοῶν ὑπὲρ ἡμῶν, Αὐτὸς ὅστις μᾶς προσκαλεῖ κάθε στιγμή νὰ Τὸν ἀκολουθήσωμεν. Αὐτὸς, ὅστις εἶναι ὁ παμμέγιστος Φάρος, ἢ φωτεινὴ γραμμὴ, ἢ διήκουσα καθ' ἕλην τὴν ἀπέραντον, θάλασσαν καὶ φωτίζουσα ἀπλῶς τοὺς διαπλέοντας τὸ πολυκύμαντον πέλαγος τῆς ζωῆς. Πάσχουν ὅμως καὶ θλιβῶνται καὶ κινδυνεύουν πολλοὶ τῶν ἀνθρώπων εἰς τὸ ταξείδι των διότι δὲν ἀκολουθοῦσι τὸν δρόμον τὸν φωτιζόμενον ὑπὸ τοῦ Κυρίου, ἀλλὰ παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ ἀποστάτου διαδόλου, παρασυρόμενοι ὑπὸ τοῦ πατρὸς τοῦ ψεύδους, τοῦ φθόνου, τοῦ ἐγωϊσμοῦ ὅτι αὐτοὶ δύναν-

ται νὰ ὁδηγηθῶσιν μόνου των, ἀπομακρύνονται τοῦ ἀσφαλῶς καὶ σωτηρίου δρόμου των εἰς τὰ ἀβαθῆ νερά τῆς θάλασσης, ἔπου ὑπάρχουν ὕφαλοι καὶ σκόπελοι καὶ διαρκῶς πλανῶνται καὶ πλανώμενοι κινδυνεύουσι νὰ καταποντισθῶσι.

Τὸ εὐτύχημα εἶναι, ὅτι ὁ Μέγας Πλοηγός, ὁ Σωτὴρ διαρκῶς τοὺς φωνάζει καὶ τοὺς προσκαλεῖ νὰ πλησιάσωσι πρὸς Αὐτὸν «Δεῦτε πρὸς με πάντες οἱ κοπιῶντες καὶ πεφορτισμένοι καγὼ ἀναπαύσω ὑμᾶς». Πλησιάσατε πρὸς ἐμένα λέγει, νὰ φωτισθεῖτε, ν' ἀποφύγετε τὸν κίνδυνον καὶ καὶ νὰ σωθεῖτε. Καὶ ἡμεῖς πάντες ἀγαπητοὶ ἀδελφοί, ἄλλοι πολὺ καὶ ἄλλοι ὀλίγο θὰ εἴμεθα ἀπομακρυσμένοι τῆς φωτιζομένης ὑπὸ τοῦ Κυρίου σωτηρίας ὁδοῦ καὶ γ' αὐτὸ ἄς μὴ κλείσωμεν, ἄς μὴ βουλώσωμεν τὰ αὐτιά μας εἰς τὴν ἀπὸ ὑπερβολικὴν ἀγάπην πρόσκλησιν ταύτην τοῦ Μεγάλου Σωτῆρος μας, ἄς τὸν πλησιάσωμεν, ἄς δοκιμάσωμεν ἐπὶ τέλους ἐπὶ ἕνα χρονικὸν διάστημα τὴν ζωὴν τὴν ὁποίαν κάμνομεν τώρα ἔχοντες ὡς σύμμαχον τὸν πατέρα τοῦ ψεύδους, τοῦ μίσους, τῆς συκοφαντίας, τῆς καταλαλιᾶς, τῆς ἀπιστίας, τοῦ ἐγωϊσμοῦ, τοῦ ὕλισμου, μετὴν ζωὴν, τὴν ὁποίαν θὰ κάμνομεν ἐγκαταλείποντες τὸν ψευδῆ πατέρα καὶ ἀκολουθοῦντες Τὸν ἀληθῆ καὶ πραγματικὸν πατέρα, τὸν Θεόν, καθαρίζόμενοι τελείως διὰ τῆς συντριβῆς, τῆς μετανοίας, τῆς ἐξομολογήσεως, τῆς ἐπικοινωνίας Αὐτοῦ διὰ τῆς Θείας Μεταλήψεως καὶ τότε θὰ πεισθῶμεν πάντες, ὅτι εἰς Αὐτὸν εὐρωμεν τὴν εἰρήνην, τὴν ψυχικὴν γαλήνην, τὸν πραγματικὸν πλοῦτον ὅστις δὲν μᾶς ἐνοχλεῖ ἀλλὰ μᾶς εὐχαριστεῖ, τὴν ἡσυχίαν μας, τὸν ἀσφαλῆ ἐν τέλει δρόμον, τὸν ἀπαλλαγμένον ἀκανθῶν καὶ τριβῶν δρόμον, ὅστις θὰ μᾶς ὁδηγήσῃ, ὅταν ἔλθῃ ἢ σειρά τοῦ καθ' ἑνὸς εἰς τὸν εὐδίων καὶ ἀσφαλῆ λιμένα τῆς αἰωνίου ζωῆς, τὴν ὁποίαν ἀπὸ καρδίας εὐχομαί ἵνα πάντες ἀπολαύσωμεν.

(Ἐξεφωνήθη τὴν 28ην Ἰαν. 1934)

A. Π.

ΛΑΧΤΑΡΩ

Νάμουνα λάγαρο νερό, ρυάκι κρουσταλλένιο
νάχω τούς κόρφους του βουνοῦ παλάτια και φωληά μου!

Νά ροβολῶ μέσ' τῖς πλαγιές, τὰ τρόχαλα νά σέρνω
μόν' στα πουλάκια, σά διψοῦν, νά δίνω τὰ φιλιά μου!

Ν' ἀκούω κύπρους κοπαδιῶν, ἀχὸν ἀπὸ φλογέρα
πέτρινο βράχο ν' ἀκουμπῶ, διαθάτες νά δροσιζῶ!

Νά κρυφακῶ τὸ στεναγμὸ τῆς ἄγουρης παρθένας
σά γυροφέρνω τὸ χωριό, τὰ κήπια σάν ποτίζω!

Και πρὶν στα ρέματα συρθῶ, ποτάμια ν' ἀνταμῶσω
ἀγάλι, ἀγάλι ἀπ' τῖς κρανές, τὰ μουσκλια νά διαβαίνω.

Μέ τὸ φεγγάρι ἀγκαλιαστά, τὴ νύχτα ν' ἀγρυπνῶ
και τὴν εὔγούλα, τὸ πρῶτὸ στό μῦλο ν' ἀνασαίνω!

Κ. ΜΕΡΣΙΩΤΗΣ

Π Α Ρ Α Κ Λ Η Σ Η!

Ἐνημερῶστε τὴν Ἀδελφότητα γιὰ κάθε ἀλλαγὴ τῆς διεύθυνσής
σας. Ἀλλοιῶς δὲν θὰ μπορεῖτε νά λαβαίνετε τῖς ἀνακοινώσεις τῆς
οὔτε τὸ περιοδικό. Διευκολύνετε ἔτσι τὸ ἔργο τῆς Ἀδελφότητας!

Η ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΓΡΑΦΕΤΑΙ ΑΠΟ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΕΣ

“Όπως θά θυμούνται πολλοί, πριν δέκα περίπου χρόνια (φθινόπωρο τοῦ 1969) τυπώθηκε με δαπάνη τῆς Καπνοβιομηχανίας «Γ. Α. Κεράνης Α.Ε.» καὶ κυκλοφόρησε ἡ πρώτη ἱστορία τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ.

Ἐκτοτε πολλοὶ Μικροχωριῖτες παρακινήθηκαν καὶ πρὸ παντός οἱ παλαιότεροι ἄρχισαν νὰ καταγράφουν ἀξιόλογα συμβάντα ἀπὸ τῆ ζωὴ τοῦ Χωριοῦ. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν νὰ ἔχουμε σήμερα στὰ χέρια μας μερικὰ ἀξιόλογα χειρόγραφα κείμενα, ποὺ ἀναφέρονται στὴν ἱστορία τοῦ Χωριοῦ καὶ γενικὰ στὴ δράση τῶν Μικροχωριτῶν.

Μὲ χαρὰ παρουσιάζουμε σήμερα τὴν Ἱστορία τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ σὲ μορφή αὐτοβιογραφίας τοῦ κ. Δ. Κοκκάλα, ποὺ μεγάλωσε στὴν Πόλη καὶ σήμερα ζεῖ μετὴν οἰκογένειά του στὴ Θεσσαλονίκη.

Συμμεριζόμενοι τῆ χαρὰ ὅσων θά διαβάσουν ἐδῶ τὴν ἱστορία του αὐτὴ συγχάροουμε ἐγκάρδια τὸν κ. Δ. Κοκκάλα γιὰ

τὴν πολύμοχθη αὐτὴ προσφορά του, ποὺ ἀναμφισβήτητα πλουτίζει τὴν Ἱστορία τοῦ χωριοῦ μας.

Χάρης στὴν ἐπιμονὴ του καὶ τὴ δική του ἀφηγηματικὴ ἰκανότητα ζωντανεύουν μπροστὰ μας οἱ παλιοὶ «καλοὶ» καιροί. Ἡ ἱστορία του μᾶς βοηθάει νὰ ἐπανεέλθουμε νοερὰ στὰ ἔθιμα καὶ τὴ ζωὴ τῶν προγόνων μας στὶς ἀρχὲς τοῦ αἰῶνα μας.

Ἰκανοποιούμε ἔτσι μιὰ ἐσωτερικὴ ἀνάγκη νὰ γυρίσουμε στὶς παραδόσεις, στὶς ρίζες μας, μιὰ ἐπιστροφή, ποὺ ὅσο πάει καὶ γίνεται πιὸ ἐπιτακτικὴ στὴ σημερινὴ ζωὴ.

Ἀπὸ τὴν πολυσέλιδη χειρόγραφη ἱστορία τοῦ κ. Δ. Κοκκάλα τὸ περιοδικό μας θά δημοσιεύσει μερικὰ ἀπὸ τὰ πιὸ ἀντιπροσωπευτικὰ καὶ ἐνδιαφέροντα κεφάλαια. Ἀπὸ σεβασμὸ στὸν προσωπικὸ χαρακτήρα τῶν ἐκφραστικῶν μέσων τοῦ συγγραφέα διατηροῦνται ἡ στίξη, ἡ ὀρθογραφία κλπ. τοῦ χειρογράφου.

ΠΡΟΣΩΠΙΚΑΙ ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΗΝ ΠΟΛΙΝ

1) Ἀναμνήσεις ἀπὸ παλαιότερα ταξείδια (α' 1912 Β' 1918)

Π Ρ Ο Λ Ο Γ Ο Σ. “Όπως διηγούνται οἱ παλαιότεροι μέχρι σχεδὸν τοῦ 1900 ἢ μετάβασις στὴν πόλι ἐγένετο ὀδικοῦς, ἦτοι μέσῳ Θεσσαλίας, Μακεδονίας, δυτικῆς καὶ ἀνατολικῆς Θράκης, ἀντιστρόφως δὲ ἐγένετο ἡ ἐπιστροφή, ἦτο δηλαδὴ μία πολυήμερος ταλαιπωρία, σωστὴ Ὀδύσσεια.

α') Τὸ Φθινόπωρον τοῦ 1912 μετὴν κήρυξιν τοῦ Βαλκανοτουρκικοῦ πολέμου, ἐπειδὴ ὁ πατέρας μου εἶχε χρηματίσει προξενικὸς ὑπάλληλος, μετείχε δὲ ἐνεργῶς εἰς πατριωτικὸς συλλόγους, οἱ Τούρκοι μᾶς ἐχαρακτήρισαν ὡς ἀνεπιθύμητα πρόσωπα καὶ διέταξαν νὰ ἐγκαταλείψωμεν τὸ τουρκικὸν ἔδαφος ἐντὸς τακτῆς προθεσμίας. “Όταν οἱ γονεῖς μου καὶ ἐγὼ (ὀκταετῆς τότε) ἀφίχθημεν ἀτιμολοικῶς εἰς Πειραιᾶ, ἐχρειάσθη νὰ παραμείνωμεν ἐπὶ 15 ἡ-

μέρες μέχρις ὅτου (καὶ τοῦτο ἐπειδὴ ὡς ἐκδιωχθέντες ὁμογενεῖς, τυγχάνωμεν ἀπολύτου προτεραιότητος) μᾶς δοθοῦν εἰσητήρια τῶν ὑπὸ στρατιωτικὴν ἐπίταξιν τελούστων σιδηροδρόμων διὰ Λαμίας.

Ἐκ Λαμίας δὲν ὑπῆρχε ἄλλο συγκοινωνιακὸν μέσον διὰ Καρπενήσιον, παρὰ μόνον ἀγωγιὰται μετὸ μουλάρια ἢ κάρρα καὶ ἡ «Ταχυδρομικὴ ἄμαξα» ἡ περίφημος ἐκεῖνη καρότσα τοῦ Τρίψα, ἐλέγετο δὲ ταχυδρομικὴ μᾶλλον κατ' εὐφημισμὸν, ἀφοῦ ἔκανε δύο ἡμέρας γιὰ νὰ φθάσῃ στὸ Καρπενήσι, εἰς τὴν πραγματικότητά ἡ καρότσα ἦταν ἕνας μαθουσάλας τῶν τροχοφόρων, ἕνα ὑπέρηγον ὄχημα, εἰς τὸ ὅποιον ἦσαν ἀκόμη ὀραταὶ ἐνδείξεις παλαιοῦ μεγαλείου. Ἐπιβιβάσθημεν λοιπὸν αὐτῆς μίαν πρῶταν, ἦτις συνεχῶς κλειδωνιζομένη

και με διαρκως τριζοντας τους αρμους της, μας εφεραν προς το εσπερας εις το χανι του Μπανέτσου, παρα τον νεον οικισμον μεσαιας Κάφης, οπου και διενυκτερευσαμεν υπο συνθήκας αυτόχρημα πρωτογονους. Την επομένην εκκινήσαμεν, αποφ εξεύχθη εις το δχημα και τρίτος ιππος ελάσεως, αυτος δέν ητο μονόφθαλμος οπως οι δύο πρωτοι, αλλά χωλός τον ένα πόδα, παρα την ενίσχυσιν όμως αυτήν, μετά μακράν διαδρομήν, όταν ηρχισεν η ανάβασις προς την ράχην, υπεχρεώθησαν οι εκ των επιβατιών αρρενες, να οδεύσουν πεζοί, οχι μόνον δια να ελαφρύνη το βάρος του δχημάτος, αλλά και δια να ώθουν τουτο, όσάκις κολουσι στις λάσπες, ένός μεγαλυτέρου των συνήθων και άπειροπληθών λάκων. Άνάλογος υπήρξεν και η κατάσταση απο την ράχην μέχρι του χωριου Λάσπη, στο χανι του όποιου εγκατελήφθη ο επικουρικός ιππος, δια να παραληφθη κατά την επιστροφήν.

Εκ Καρπενησιου άγωγιάται μας μετέφεραν την επομένην, μετά των όλιγων άποσκευών μας στο χωριό. Ούτω έξι ημέρες απο την αναχώρησιν μας εκ Πειραιώς, εκ των όποιων αι τέσσαρες, λίαν επιπόνου ταξειδίου, εφθάσαμεν κατάκοποι εις τον προορισμόν μας.

Άλλη περιπέτεια υπήρξεν η μεταφορά εκ Καρπενησιου των αφιχθέντων εκει άργότερον επίπλων και σκευών μας, εκ τούτων τα περισσότερα πάρεστη ανάγκη μεταφερθουν απο βαστάζους, προσδεδεμένα εκαστον εις στροπίνες.

β') Κατ' Ιούλιον μήνα του 1918, ο πατήρ μου έγω και ο θεός μας Νικόλαος Κουμπούρας, παραλαβόντες ως άγωγιάτην τον Κωστοχαράλαμπον με το υποζύγιόν του και τα δύο ιδικά μας, φύγαμε χαράματα απο το χωριό και παρακάμφαντες την Μακρακώμην εφθάσαμεν το άπόγευμα εις τον σιδηροδρομικόν σταθμόν Κούρνοβον, εκει ο άγωγιάτης και τα ζώα πήραν τον δρόμο της επιστροφής, ημεις δέ μετά μίαν ώραν περίπου, επεβιβάσθημεν ελθούσης έξ Αθηνών άμαξοστοιχίας και προς

το εσπερας εφθάσαμεν εις τον σταθμόν Λαρίσης, επειδή δέ ο συρμός διενυκτερευεν εκει, ανεζητήσαμεν τόπον καταλύματος, αλλά δέν υπήρχεν, δέν υπήρχε δέ ουτε συγκοινωνιακόν μέσον δια την πόλιν της Λαρίσης, υπεχρεώθημεν ως εκ τούτου να διανυκτερευσωμεν εις το βαγόνι, του όποιου οι απο ξυλόδεσες καναπέδες, δέν παρεΐχον θεαίως άνεσιν τινά, ουτε και να καθήση κανεις επί αρκετήν ώραν, πράγμα που δέν επέτρεπε άλλως τε, το πλήθος των κουνουπιών και η αφόρητος ζέστη.

Τέλος η άμαξοστοιχία εκκινήσασα το πρωί εφθασε το βράδυ εις Θεσσαλονίκην, οπου μετά τριήμερον αναμονήν επεβιβάσθημεν κάποιου υπο ξενικήν σημαίαν έμπορικου σκάφους και μετά διήμερον εφθάσαμεν αίσίως εις Κωνσταντινούπολιν.

Η περιγραφή των άπιθάνων δια την σημερινήν εποχήν περιπετειών των δύο τούτων ταξειδίων, εγένετο δια να σχηματισθη μία άμυδρά έστω ιδέα, περι του πόσας και ποίας δυσχερείας και κόπους αντιμετωπιζόντες οι πρόγονοί μας δια την μεταφοράν των και μόνον, κατήρθωσαν να πλουτίσουν τα σπίτια των, με τόσα πολύτιμα και σπάνια δια την εποχήν εκείνην αντικείμενα και το χωριό τους με τόσας αξιολόγους και ώραιότητας κατασκευάς.

Υπολογίζετο ότι η Ιταλική στρατιωτική μονάς που επέδραμε στο Μικρό Χωριό και ελεηλάτησε τα σπίτια του, απέκόμισε μεταξύ των άλλων και εκτός των παντοειδών τροφίμων, πλέον των 70 ραπτομηχανών Σίγκερ, περι τα 30 «τάρτσια» (μηχανές για κοφτές χάλκινουζες), πλέον των 300 οκάδων γάλακινά και όρειχάλκινα σκεύη και αντικείμενα, παλαιές πολύτιμες υφικές και άνδρικές ένδυμασίες, άντίκες, κοσμήματα αξίας, παλαιά χρυσά νομίσματα άκόμη και γουναρικά, όλα δέ αυτά ήσαν Πολίτικα.

(Συνέχεια με άλλες αναμνήσεις στο επόμενο)

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ Κ. ΚΟΚΚΑΛΑΣ

ΤΑΜΕΙΑΚΗ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

ΚΑΤΑ ΤΟ 1978

Για ενημέρωση όλων των μελών της 'Αδελφότητας, ακόμη και εκείνων που ένδεχομένως δεν θα μπορούσαν να παραστούν στην Τακτική Γενική Συνέλευση παραθέτουμε κατωτέρω τον πίνακα άπολογισμού εσόδων και δαπανών για το έτος 1978:

Για όσους, ίσως, δεν το γνωρίζουν οι χρηματικές προσφορές - δωρεές προς την 'Αδελφότητα μπορεί να είναι γενικά άοριστες, όποτε η 'Αδελφότητα τις χρησιμοποιεί κατά την κρίση της ή να είναι εξειδικευμένες, δηλαδή να ονομάζεται όρισμένο έργο για το οποίο ο δωρητής επιθυμεί να χρησιμοποιηθεί ή δωρεά.

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΕΣΟΔΩΝ 1978

1) Υπόλοιπον Ταμείου προηγούμενης χρήσης 1977		40.275
2) Συνδρομές μελών: έτους 1976 δρχ. 900		
» 1977 » 2.700		
» 1978 » 9.730		
» 1979 » 400		
» 1980 » 100		13.830
3) Δωρεές:		
Μαργαρίτας Νικ. Κεράνη εις μνήμην του συζύγου της Νικολάου με την συμπλήρωση οκταετίας από του θανάτου του	5.000	
Ίατροϋ Ίωάννου Δερματᾶ	5.000	
Ίωάννου Νικ. Κομπορόζου	5.000	
Γεωργίου Έλευθερίου — Παπαδῆ	5.000	
καὶ Παναγ. Έλευθ. Παπαδῆ εις μνήμην των γονέων των διὰ την κατασκευὴν τῆς ἐξωτερικῆς πόρτας τοῦ Σχολείου	5.000	
Νικήτα Σπ. Κουτσούκη διὰ την ἐπισκευὴν τῆς στέγης τῆς Ἐκκλησίας τῆς Μεταμορφώσεως	5.000	
Ροδάνθης Γ. Κυρίτση — Δερματᾶ εις μνήμην τοῦ συζύγου της καὶ τῶν θείων της Μαρίας καὶ Μιχαήλ Κωστοπούλου \$ 100	3.710	
Κων. Ἀνδρουλάκη, Γυμνασιάρχου	3.000	
καὶ Νίκης Δημ. Θάνου: εις μνήμην Δημ. Θάνου	2.000	
Θωμᾶ Βασ. Παπανίκου εις μνήμην τοῦ πατρὸς του ἰερέως Παπανίκου Παπαδασίλη	2.500	
Γεωργίου Ἄθαν. Παπαθανασίου	2.000	
Μιχαήλ Εὐαγγ. Κωστοπούλου	2.000	
Ἄπο ἔρανο καθηγητοῦ Κώστα Κατσούδα ὑπὲρ Σχολικῆς Ἐφορίας	1.800	
Χρυσούλας Φωτοπούλου — Χονδρῶ εις μνήμην τοῦ πατρὸς της Εὐαγγέλου Χονδρῶ	1.000	
Σωτηρίου Κων. Δερματᾶ	1.000	
Κώστα Πουλοπούλου	1.000	50.010
Εἰς μεταφορὰν		104.115

Σοφίας Π. Καρέλλα — Διαμαντή για έπισκευή τής στέγης τής Έκκλησίας	1.000	
Έλισάβετ Άτβαλιώτη — Ζαχαροπούλου εις μνήμην των γονέων της	1.000	
Άλκη Παπαδοπούλου	1.000	
Χρήστου Στογιάννη	200	
	380	3.580
Παναγ. Δ. Ζαχαροπούλου \$ 10		

4) Δωρεές για τήν έπισκευή του μεταξυ των δύο Οί- κισμων δρόμου: Άριστοτέλη Θάνου δρχ. 2.000, Άλκη Παπαδοπούλου δρχ. 2.000, Διονυσίου Ζορμπαλα δρχ. 2.000, Δημ. Κοκκάλα δρχ. 1.000, Κλεομ. Κουτσούκη δρχ. 1.000, Γ. Δημοπού- λου δρχ. 1.000, Άριστ. Γιουρνά δρχ. 1.000, Δημ. Κρί- κου δρχ. 1.000, Στεφάνου Μπιλέτα δρχ. 1.000, Ίωάν. Λιάπη δρχ. 1.000, Σπύρου Γεωργακαράκου δρχ. 1.000, Νικ. Παπαδημητρίου δρχ. 1.000, Νικ. Κομπορόζου δρχ. 500, Τρύφ. Κυρίτση δρχ. 500, Πελ. Λιαροκάπη δρχ. 500, Κων. Γιουρνά δρχ. 500, Τάσιου Φλέγκα δρχ. 500, Ν. λώρου δρχ. 500 Δημ. Δερματά δρχ. 500, Άθων. Ματσού- κα δρχ. 500, Άλεξ. Γρατσούνη δρχ. 500, Σταύρου Γεωρ- γούλη δρχ. 500, Δημ. Μπάκη δρχ. 500, Θωμ. Καρδαρά δρχ. 500, Άργυρίου Πιστιόλη δρχ. 200, Ίωάν. Ζαχαρο- πούλου δρχ. 200.		
Σύνολον εισφορών		21.400
5) Ένοίκια του Ξενοδοχείου: Είσπραχθέν ένοίκιο 11 μηνών (του Ίανουαρίου στον άπο- λογισμό του 1977) πλέον χαρτοσήμου		22.440
6) Βιβλία Κλεομέν. Κουτσούκη (πώληση 2 βιβλίων)		300
Ήτοι υπόλοιπον 1977 δρχ. 40.275 + έσοδα 1978 δρχ. 111.560		151.835
	Σύνολον δρχ.	151.835

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Γ. Δημόπουλος
Άριστ. Θάνος
Κλ. Κουτσούκης
Δημ. Κρίκος
Πέτρος Μπάρλας

Η ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σπ. Κυρίτσης
Νικήτας Κουτσούκης
Τάσος Φλέγκας

ΑΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΔΑΠΑΝΩΝ 1978

1) Γενικά έξοδα Ἀδελφότητας:		
— Έξοδα συνελεύσεως 19.3.78 (προσκλήσεις, ἀπολογισμοί, ψηφοδέλτια δρχ. 2.629 — ἐνοίκιο αἰθούσης δρχ. 1.500 — γραμματόσημα ἐσωτ. 382 + ἐξωτ. 462 δρχ.), ἤτοι σύνολο δρχ.	4.973	
— Δακτυλογραφήσεις ἐγγράφων — φωτοτυπία	1.343	
— Ἐκτυπώσεις — φάκελλοι καὶ ταχυδρομικά ἐνημερωτικοῦ Δελτίου Ἀδελφότητος (ἀντίτυπα 250)	2.837	
— Συνδρομὴ 1978 στὸ Πνευματικὸ Κέντρο Ρουμελιωτῶν	1.000	10.153
2) Γιὰ τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ χωριοῦ:		
— Βραβεῖο σὲ 2 ἀριστεύσαντες μαθητὲς	4.000	
— Διανεμηθέντα βιβλία καὶ γλυκίσματα σὲ ὅλους τοὺς μαθητὲς κατὰ τὴ λήξιν τοῦ σχολικοῦ ἔτους 1977 — 1978	4.055	
— Ἀπόδοση τῶν δωρεῶν τοῦ δασκάλου Γεωργίου Παπαδῆ καὶ τοῦ ἀδελφοῦ του Παναγιώτη γιὰ τὴν κατασκευὴ τῆς ἐξωτερικῆς πόρτας τοῦ Σχολείου	1.000	
— Ἀπόδοση πρόχειρου ἐράνου τοῦ καθηγητοῦ Κ. Κατσούδα	1.800	
— Δωρεὰ τῆς Ἀδελφότητος εἰς μνήμην Αἰκατερίνης Δημ. Κρίκου	3.000	22.855
4) Δαπάνες γιὰ τὴν Πνευματικὴ Γωνιά τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ (Παλιὸ Σχολεῖο):		
— Ἀγορὰ 2 σιδερένιων βιβλιοθηκῶν	1.945	
— Ἀγορὰ 30 καρεκλῶν τύπου Βιέννης καὶ μεταφορικά	8.780	
— 3 βιβλία Ἀλεξ. Τσιριντάνη	420	
— Ἀντικατάσταση 4 σπασμένων τζαμιῶν	215	
— Ἐπιδιόρθωση τῆς ὑδραυλικῆς ἐγκατάστασης τοῦ κοινοχρήστου ἀποχωρητηρίου	1.345	
— Ἐργατικά καθαριότητος	1.000	
— Στὴ ΔΕΗ γιὰ φωτισμὸ ἀπὸ 10.6.1977 ἕως 11.10.1978 δρχ.	436	14.141
5) Ἐπισκευὴ τοῦ μεταξὺ τῶν 2 οἰκισμῶν αὐτοκινητοδρόμου:		
— Ἀμοιβὴ μηχανημάτων φόρτωσης καὶ μεταφορᾶς ἀμμοχάλικου	12.000	
— Ἀμοιβὴ ὁδοστρωτήρα	13.000	
— Ἐπτά ἡμερομίσθια ἐργατῶν	3.300	
— Γεύματα στὸ Ξενοδοχεῖο ἐργατῶν καὶ ὁδηγῶν	4.382	
— Χαρτόσημα ἐπὶ ἀποδείξεων παροχῆς ὑπηρεσιῶν	559	33.241
		<hr/>
	Εἰς μεταφορὰν	83.390

	Έκ μεταφοράς	83.390
6) Δαπάνες για τὸ Ξενοδοχεῖο:		
— Ἀγορά 2 φλοτέρ, 1 σπειράλ διὰ τὰ ὑδραυλικά καὶ τροχῶν διὰ τὰ τραπεζάκια θαλίτσας δρχ.	440	
— Ἐγγύηση διὰ τὴν μελέτην ἐγκατάστασης ἡλεκτρικοῦ καλοριφέρ	3.000	3.440
7) Ἄλλες ἐργασίες:		
— «Χαβούζα» γιὰ τὰ σκουπίδια στοῦ Βασιλῆ τοῦ ρέμα	2.000	
— Τοίχος καὶ χαντάκι τοῦ ὑδραγωγείου στοῦ Πλατανάκι — σοῦλα τῆς πλατείας — τὰ νερὰ στὸ γκαράζ	2.000	
— Καθαρισμὸς πάνω ἀλλακιοῦ, ἀλλακιοῦ Γεωργούλα καὶ ἄλλων	3.00	
— 15 κερამίδια γιὰ τὴν ἐκκλησία	225	7.225
		<hr/>
	Σύνολον δαπανῶν τοῦ 1978	94.055
Ἀπομένον ὑπόλοιπον ἐσόδων: Κατάθεση στὴν Ἐθνικὴ Τράπεζα στοῦ Παγκράτι	51.000	
Στὰ χέρια τοῦ ταμῆα	6.780	57.780
		<hr/>
		151.835
		=====

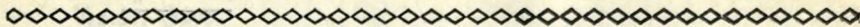
Ἀθήνα, 1 Φεβρουαρίου 1979

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

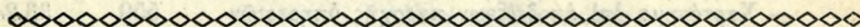
Γ. Δημόπουλος
 Ἄρ. Θάνος
 Κ. Κουτσούκης
 Δημ. Κρίκος
 Π. Μπάρλας

Ἡ ΕΞΕΛΕΓΚΤΙΚΗ ΕΠΙΤΡΟΠΗ

Σπ. Κυρίτσης
 Ν. Κουτσούκης
 Τάσ. Φλέγγας

ΕΠΙΣΚΕΦΘΕΙΤΕ ΤΟ ΜΙΚΡΟ ΧΩΡΙΟ
 ΕΙΝΑΙ ΤΟΠΟΣ ΑΔΙΑΤΑΡΑΧΤΗΣ ΦΥΣΙΚΗΣ ΟΜΟΡΦΙΑΣ
 ΙΔΑΝΙΚΟΣ ΓΙΑ ΣΩΜΑΤΙΚΗ, ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΚΑΙ ΨΥΧΙΚΗ
 ΑΝΑΖΩΟΓΟΝΗΣΗ

ΟΙ ΚΟΙΝΟΤΙΚΕΣ ΕΚΛΟΓΕΣ

Στις πρόσφατες δημοτικές και κοινοτικές εκλογές (21 'Οκτωβρίου 1978) στο Μικρό Χωριό σχηματίστηκε ένας και μόνο συνδυασμός ή «ΕΝΟΤΗΤΑ».

Δίνονται παρακάτω τὰ ὀνόματα τῶν ὑποψηφίων μὲ τοὺς ψήφους πὸν πῆρε ὁ καθένας.

Πρόεδρος ἐκλέχθηκε καὶ πάλι ὁ κ. 'Επ. Παπαδῆς καὶ ὡς σύμβουλοι οἱ τέσσαρες πλειοψηφίσαντες τοῦ συνδυασμοῦ: Κ. Ντζούφρας, Ν. Σιδέρης, Ι. Φούκας, Π. Γιαννακόπουλος.

'Αντιγράφουμε ἀπὸ τὸ ψηφοδέλτιο:

ΣΥΝΔΥΑΣΜΟΣ ΜΙΚΡΟΤ ΧΩΡΙΟΥ Η «Ε Ν Ο Τ Η Τ Α»

Ὅνοματεπώνυμον

1) Παπαδῆς 'Ελαμειώνδας (πρόεδρος)	Χωρὶς ψήφους 'Ελαβαν ψήφους
2) Γιαννακόπουλος Παῦλος (σύμβουλος)	17
3) Ζάφρας Νικόλαος	13
4) Μπούρας 'Απόστολος	13
5) Ντζούφρας Κωνσταντῖνος (σύμβουλος)	40
6) Σιδέρης Νικόλαος (σύμβουλος)	26
7) Φούκας 'Ιωάννης (σύμβουλος)	22

Στὸ νέο Κοινοτικό Συμβούλιο ἢ 'Αδελφότητα ἀπέστειλε συγχαρητήριο τηλεγράφημα καὶ εἰχές τῆς γιὰ γόνιμη δράση κλπ.

Παρατίθεται τὸ κείμενο τοῦ τηλεγραφήματος:

Κύριον Πρόεδρον

Κοινότητος Μικροῦ Χωριοῦ

Εὐρυτανίας

Συγχαίρομεν γιὰ τὴν ἀνάδειξη τοῦ Κοινοτικοῦ Συμβουλίου κατὰ τὶς ἐκλογές τῆς 15ης 'Οκτωβρίου καὶ μάλιστα μὲ πολλὰ νέα μέλη καὶ ἐνθόμαστε ἐνότητα, σύμπνοια ὁμόνοια καὶ δράση γιὰ τὴν προκοπὴ καὶ τὸ καλὸ τῆς Κοινότητος.

'Η 'Αδελφότητα ὑπόσχεται συμπαράσταση ὅπου μπορεῖ νὰ φανεῖ χρήσιμη καὶ συνεργασία ἀμέριστη γιὰ τὴν πρόοδο τοῦ χωριοῦ.

Μὲ φιλικὸς χαιρετισμοὺς

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΛΙΟ
ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΟΣ ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΩΝ

Δημόπουλος, Θάνας, Κουτσιούκης, Κρίκος Μπάβλας
'Αθήνα, 18 'Οκτωβρίου 1978

ΤΟ ΝΕΟ ΞΕΝΟΔΟΧΕΙΟ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΑΡΧΙΣΕ ΝΑ ΛΕΙΤΟΥΡΓΕΙ ΜΕ ΕΥΟΙΩΝΕΣ ΠΡΟΟΠΤΙΚΕΣ

Στις 28 Ὀκτωβρίου 1978 ἔγιναν τὰ ἐγκαινία τοῦ νέου Ξενοδοχείου τοῦ ὁποίου τὴν ἐκμετάλλευση ἔχει ἀναλάβει ὕστερα ἀπὸ δημοπρασία, ὁ κ. Ἀχιλ. Ζαφειρόπουλος.

Τὸ Ξενοδοχεῖο ἔγινε ὕστερα ἀπὸ μακροχρόνιες προσπάθειες τοῦ Κοινοτικού Συμβουλίου, ὑπὸ τὸν παλαίμαχον πρόεδρον κ. Ἐπαμ. Παπαδῆ, μὲ τὴν ἀμέριστη βοήθεια καὶ καθοδήγηση τῆς Νομαρχίας Εὐρυτανίας καὶ τῆ συμπαράστασιν τοῦ βουλευτῆ Εὐρυτανίας κ. Χρυσοστόμου Καραπιπέρη.

Τὸ Ξενοδοχεῖο, τοῦ ὁποίου ἡ ἐπωνυμία εἶναι «Κοινοτικὸς Ξενώνας Ἑλλάς» (τηλ. 0237 - 41.206) εἶναι ἓνα ωραῖοτατο καὶ σύγχρονο Ξενοδοχεῖο καὶ ἔγινε μὲ δαπάνες τῶν Δημοσίων ἐπενδύσεων 8.500.000 δρχ. ἐκ τῶν ὁποίων μόνον ποσὸν δρχ. 2.500.000 εἶναι δάνειον.

Τὰ ἐγκαινία ἔγιναν παρουσία τοῦ Νομάρχου τῆς Εὐρυτανίας, τοῦ ἀρχιερατικοῦ Ἐπιτρόπου, τοῦ Διοικητοῦ Χωροφυλακῆς Εὐρυτανίας, τοῦ Στρατιωτικοῦ Διοικητοῦ, τοῦ Δημάρχου Καρπενησίου καὶ ἄλλων ἀρχῶν τοῦ Καρπενησίου. Ἦταν παρόντες ὀλόκληρο τὸ χωριὸ μὲ ἐπικεφαλῆς τὸν πρόεδρο τῆς Κοινότητος, τὰ παλιὰ καὶ νέα μέλη τοῦ Κοινοτικού Συμβουλίου καὶ τὸν αἰδαισιμώτατο Ἱερέα τοῦ Χωριοῦ π. Δημ. Καραπάνο, ὁ ὁποῖος ἔκαμε καὶ τὸν ἀγιασμό.

Ἡ ἀδελφότητά μας προσκλήθηκε καὶ ἐκπροσωπήθηκε στὰ ἐγκαινία ἀπὸ τὸν πρόεδρο κ. Γεώργιο Δημόπουλο καὶ τοὺς συμβούλους κ. Πέτρο Μπάρλα καὶ κ. Δημ. Κρίκο. Παρέστησαν ἐπίσης πολλὰ μέλη τῆς Ἀδελφότητος, ὅπως ἡ κυρία Εὐγενία Σοφ. Φλέγγα τῆς Καπνοβιομηχανίας Κεράνη, ὁ κ. Ἄθαν. Ἰω. Κεράνης, ὁ κ. Τάσιος Φλέγγας, ὁ κ. Βασίλειος Μίχος, ὁ κ. Ἀλέκος Γρατσούνης, ὁ κ. Ἄριστ. Γιουρᾶς, ἡ κ. Ἐφῆ Βουγᾶ, ὁ κ. Ἰω. Λιάπης, ὁ κ.

Δημ. Μπάκης καὶ ἄλλοι.

Γιὰ λογαριασμὸ τῆς Κοινότητος μίλησε ὁ κ. Βασίλης Κομματᾶς. Παρακάτω δίνουμε τὸ κείμενο τῆς ὁμιλίας τοῦ κ. Κομματᾶ, ποῦ εὐγενικά μᾶς παρεχώρησε ὁ ἴδιος.

Ἐξοχότατε κύριε Νομάρχα,
Σεβαστὸ Ἱερατεῖον,
Ἐκλεκτοὶ ἀντιπρ. δημοσίων ὕπηνρ.
Κυρίες καὶ Κύριοι,

Αἰσθήματα χαρᾶς καὶ θαθείας ἐκτίμησης μᾶς παρέχει ἡ παρουσία σας εἰς τὸ χωριὸ μας διὰ τὰ ἐγκαινία τοῦ τουριστικοῦ ξενώνας.

Ἔργον τὸ ὅποτον θὰ συντελέσει εἰς τὴν ἀξιοποίησιν τῆς περιοχῆς, καὶ θὰ καλύψει τὰς ἀνάγκας ποῦ ἀπορρέουν ἐκ τῶν ἀπαιτήσεων τῆς συγχρόνου ζωῆς. Μοῦ παρέχεται ἔθελον ἡ ἀνέλπιστος καὶ ὑψίστη τιμὴ νὰ ἀπευθύνω πρὸς ὑμᾶς τὸ καλῶς ὄρισαιτε.

Εἶμαι εὐτυχῆς καὶ συγκινημένος ποῦ σήμερα ἐπιτέλους σὰς ἀναγγέλω ἐξ ὀνόματος ὄλων τῶν συγχωριανῶν μου, τὰ ἐγκαινία λειτουργίας τοῦ ξενώνα μας.

Εὐτυχῆς γιατί, οἱ κόποι καὶ οἱ προσπάθειές μας, μὲ τὴ βοήθεια καὶ τὴ συμπαράστασιν τοῦ Κράτους καὶ ἰδιαίτερα τῆς Κυβερνήσεως καρποφόρησαν. Συγκινημένος, γιατί, ἀπ' τὴ μιὰ ὀλοκληρώνεται ἡ εἰκόνα τοῦ καινούργιου μας χωριοῦ, μετὰ τὴν τρομερὴ δοκιμασία τῆς καταστροφῆς, ἀπ' τὴν ἄλλη, γιατί ὁ Ξενώνας αὐτὸς δὲν εἶναι ἀπλῶς ἐπιχείρησιν. Εἶναι ἡ συνέχεια μᾶς εὐγενικῆς καὶ μακρᾶς παραδόσεως τῶν Πατέρων καὶ τῶν Παπῶν μᾶς, οἱ ὁποῖοι ἀπὸ πολὺ νωρὶς, εἶχαν πιστέψει στὴ φιλοξενία.

Γιατί, ὅπως καλὰ γνωρίζετε οἱ ἐξ ἡμῶν, καὶ τὸ ἀναφέρω αὐτὸ μὲ ὑπερηφάνεια δι' ὅσους δὲν τὸ γνωρίζουν, ὁ Ξενώνας ποῦ ἐγκαινιάζεται σήμερα, εἶναι ἡ συνέχεια τῆς ἴδιας ιδέας καὶ

του ίδιου έργου με εκείνο του πρώτου μας Ξενώνα στο Παλιό Χωριό το 1870 με την ονομασία «XANI» ήταν ακόμα και η λέξη τουρισμός ήταν άγνωστη στην Ελλάδα.

Το «XANI» εκείνο, ήταν μ α λ ι σ τ α στην κυριολεξία Ξενών, σύμφωνα με την αρχαία μας παράδοση του Ξενίου Διός, που η φιλοξενία προσφέρετο χωρίς αντάλλαγμα ή με συμβολικό παράδειγμα που δυστυχώς σήμερα δεν μπορούμε να ακολουθήσουμε, λόγω των γνωστών οικονομικών και κοινωνικών συνθηκών.

Ανταυτού ευχόμαστε και υποσχόμαστε, ο Ξένος εδώ να βρίσκει τη ζεστασιά και την αγάπη εκείνη που μας κληροδότησαν οι πρόγονοί μας. Ευχαριστούμε όλους όσους βοήθησαν στην πραγματοποίηση του έργου μας αυτού, και ιδιαίτερα τον βουλευτή κ. Καραπιπέρη, για το προσωπικό του ενδιαφέρον, τον Ε. Ο.Τ. για τη χρηματοδότηση του εξοπλισμού και επιπλώσεως του Ξενώνα, του οποίου, μόνον η δαπάνη ανεγέρσεως ανήλθε στο ποσό των 8.500.000 περίπου από τις Δημόσιες Έπενδύσεις.

Ευχαριστούμε τον κ. Νομάρχη για το ενδιαφέρον που έδειξε για το έργο αυτό του Ξενώνα μας από την πρώτη του στιγμή που επισκέφθηκε τα Χωριά μας και γενικά για το ενδιαφέρον του προς το Χωριό μας, και τον παρακαλούμε να κάνει τα εγκαίνια αυτού του έργου.

Ευχόμαστε καλή επιτυχία στον άναδοχο της επιχειρήσεως κ. Άχιλ. Ζαφειράπουλο, από τον οποίο αξιώνουμε ανταπόκριση στην πολιτιστική μας παράδοση.

Τέλος ευχαριστούμε όλους όσους με την παρουσία των τίμησαν τα σημερινά εγκαίνια του Ξενώνα μας.

Ευχαριστώ

Ύστερα ο κ. Νομάρχης είπε ότι το Ξενοδοχείο τούτο συμπληρώνει το Νέο Μικρό Χωριό που είναι από τα προοδευτικότερα της Εύρυτανίας, θα συνεχίσει την πατροπαράδοτη ελληνική φιλοξενία και θα βοηθήσει στην τουριστική ανάπτυξη του Χωριού και της περιοχής. «Έγνοώ, είπε ο κ. Νομάρχης, την καλή πλευρά της τουριστικής ανάπτυξης, εκείνη δηλαδή που μας φέρνει σε επικοινωνία και γνωριμία με τους ξένους στη βάση της ανταλλαγής υγιών απόψεων και ιδεών, καλής συμπεριφοράς, ευγενείας και ανθρωπιάς. Δεν μ'ας χρειάζεται ο άλητοτουρισμός και πρέπει να προσέξουμε να αποκομίσουμε από τον τουρισμό έκτος από τα οικονομικά όφελήματα πρό παντός ήθικά και εκπολιτιστικά όφελήματα.

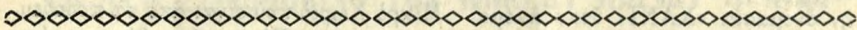
Πέρα από την τουριστική ανάπτυξη το Νέο Ξενοδοχείο και το Μικρό Χωριό θα συμβάλουν στην οικονομική ανάπτυξη της Εύρυτανίας για την οποία η Κυβέρνηση καταβάλλει ιδιαίτερες φροντίδες μέσω της Νομαρχίας και της εταιρείας αναπτύξεως της Εύρυτανίας στην οποία μετέχουν εξέχουσες προσωπικότητες. Επίσης σπουδαίο ρόλο θα παίζει και ο Έκπολιτιστικός Σύνδεσμος Εύρυτανίας».

Τέλος ο κ. Νομάρχης υπό τα χειροκροτήματα των παρευρισκομένων έκοψε την ταινία των εγκαινίων και ευχήθη καλορίζικο το Ξενοδοχείο.

Στη συνέχεια προσφέρθηκαν σε όλους πολλά γλυκά και αναψυκτικά μέσασα στη θερμή από κάθε άποψη ατμόσφαιρα της ωραίας αίθουσας του Ξενοδοχείου ενώ έξω ο πρώιμος χειμώνας όμόρφημε με τις πυκνές και άλληλοσυμπλεκόμενες νιφάδες τη χιονισμένη Ποταμιά ανάμεσα στο Βελούχι, τη Χελιδόνα και στη Καλιακούδα.

Το βράδυ το Κοινотικό Συμβούλιο παράθεσε δείπνο στο Νομάρχη και τις άλλες Άρχές του Καρπενησιού.

ΑΠΟ ΤΗ ΖΩΗ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΤΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

Ἡ δράση τῆς Ἀδελφότητας

Ἡ ἐτησία Συνεστίαση :

Ἐνα ὥραϊο ἔθιμο πού πρέπει νά διατηρηθῆ

Στίς 17 Αὐγούστου 1978 ἔγινε στό Ξενοδοχεῖο τοῦ παλιοῦ Χωριοῦ ἡ καθιερωμένη συνεστίαση, πού συγκεντρώνει Μικροχωρίτες καί φίλους τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ.

Γιά ὄσους δέν τὸ ξέρουν ὑπενθυμίζουμε, ὅτι τὴν πρωτοβουλία τῶν συνεστιάσεων αὐτῶν εἶχε ὁ σεβαστός μας Παπαθανάσης. Παρὰ τὴν ἡλικία του μὲ τὸν ἐνθουσιασμό του πρωτοστατεῖ κάθε χρόνο στή διοργάνωση τῆς συνεστίασης μαζί μὲ τὸν ἐπίσης ἀκούραστο κ. Στέφανο Μπιλέτα.

Ἡ συνεστίαση ἀρχίζει συνήθως μὲ τίς εὐλογίες τοῦ π. Παπαθανάση, ὁ ὁποῖος δέν παραλείπει νά κάνει μιὰ μικρὴ εἰσαγωγικὴ ὁμιλία καί νά ζεστάνει ἔτσι τὴν ἀτμόσφαιρα. Μετὰ τὸ φαγητὸ ὑπάρχει ἕνας ὁμιλητῆς ἐκπρόσωπος τῆς Ἀδελφότητας ἢ ἄλλος κ' ἐπακολουθεῖ τραγουδι κ' ἀκόμη χορός.

Πέρσει τὴν ἡμέρα τῆς συνεστίασεως δέν παραβρέθηκε ἐκτάκτως ὁ π. Παπαθανάσης.

Παρακάτω παραθέτουμε ἀποσπάσματα ἀπὸ τὸν λόγο πού ἐκφώνησε ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητας κ. Γ. Δημόπουλος. Μετὰ τὸν λόγο ἀπήγγειλε ποιήματα, πού συγκίνησαν, ὁ Ἀντιπρόεδρος τῆς Ἀδελφότητας κ. Ἄρ. Θάνος:

Ἀγαπητοὶ Χωριανοί,

Φίλοι ἐπισκέπτες καὶ παραθεριστές,

Εἶναι συγκινητικὰ εὐχάριστοι καὶ χαρούμενοι ἢ σημερινὴ μας συνάντηση. Ἐκτός ἀπὸ τοὺς μονίμους Μικροχωρίτες μετέχουν καὶ Μικροχωρίτες ἀπὸ χρόνια ταξιδιμένοι καὶ ἐγκατεστημένοι μακριὰ στὴν ξενιτεία.

Μετέχουν καὶ χωριανοὶ διασκορπισμένοι στὰ πέρατα τῆς Ἑλλάδας. Εἶναι παρόντες καὶ διακεκριμένοι φίλοι καὶ τακτικοὶ ἐπισκέπτες.

Δόξα τῷ Θεῷ γιατί ἀξιωνόμαστε καὶ ἐφέτος νά συγκροτήσουμε τὴν εὐχάριστη τούτη συγκέντρωση, νά ἰδωθοῦμε καὶ πάλι, νά ἀνταλλάξουμε σκέψεις νά τὰ ποῦμε καὶ ἂν τὸ κέφι μας ἀνεβεῖ νά ποῦμε καὶ κανένα ρομικελιώτικο τραγουδάκι.

Μὲ ἄλλα λόγια πιστεύω πὼς ἡ ἀδελφικὴ καὶ χαρωπὴ αὐτὴ συγκέντρωση, ὅσο ἀπλὴ καὶ πρόχειρη κ' ἂν εἶναι, θὰ μᾶς δώσει καινούργιες δυνάμεις καὶ θὰ τονώσει ἔστω καὶ λίγο τὸ θάρρος μας γιὰ νά ἀντιμετωπίσουμε τὸν περαιτέρω βιοτικὸ μας ἀγώνα.

Δὲν μπορῶ παρὰ νά σημειώσω τὴν ἀπουσία τοῦ πατέρα Παπαθανάση, ὁ ὁποῖος πρῶτος σκέφτηκε καὶ ὀργάνωσε τὴν παμμικροχωρίτικὴ τούτη συναξή. Ἀναγκάστηκε λόγω ἀδιαθεσίας καὶ κάποιου συγγενικοῦ πένθους νά φύγει ἐσπευσμένα γιὰ τὸ Ἀργίριο, ἀφήνοντας πολλὰς εὐχὰς γιὰ ὄλους μας καὶ παρακαλῶντας τὸν Ὑψιστο νά μᾶς ἀξιώσει νά συγκεντρωθοῦμε τὸ καλοκαίρι τοῦ '79 μαζί μὲ ἐκεῖνον.

Δὲν θὰ παραλείψω νά σημειώσω τὴν παρουσία τοῦ γηραιοῦ ἀλλὰ ἀκμαίου κ. Βασίλη Κοιματᾶ ὁ ὁποῖος, ὡς ἄλλος Ὀδυσσεύς, «πολλῶν ἀνθρώπων εἶδε ἄσπερα καὶ γόνον ἔγνω» καὶ πολλὰ προσέφερε στὸ Χωριό.

Κατανοῶ, ὅστερα ἀπὸ ὅσα εἶπα, ὅτι δὲν πρέπει νά πῶ ἄλλα γιατί ὅπως λέμε «τὰ πολλὰ λόγια εἶναι φτώχεια».

Παρ' ὀλίγον ἔμως νά λησιμονήσω νά σᾶς μεταφέρω τοὺς πατριωτικοὺς χαιρετισμοὺς τοῦ ἐξαίρετου παλιοῦ μας Δασκάλου κ. Γιώργου Ἐλευθ. Παπαδῆ, τοῦ πραγματικοῦ ἀνθρώπου καὶ ἐκπαιδευτικοῦ πού πραγματικὰ ἀγάπησε καὶ ἀγαπᾷ τὸ Χωριό μας καὶ τοὺς ἀνθρώπους του καὶ πάντα θὰ ζεῖ μὲ τὸ ὄραμά του.

Με πρωτοβουλία πολλῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος ὅπως τῶν κ.κ. Ἄρ. Γιορνᾶ, Δ. Κοκκάλα, Ι. Κουτσούκη, Δ. Κρίκου, Π. Λιάπη, Δ. Μπάκη, Ν. Παπαδημητρίου, Τ. Φλέγγα κ.ἄ. ἔγιναν τὰ ἐξῆς ἔργα συντήρησης ἀπὸ πέρυσσι ὅπως:

- Βάψιμο παραθύρων Πνευματικῆς Γωνίας (παλ. Δημ. Σχολεῖο).
 - Ἐπισκευές, βάψιμο τῶν ὀργάνων τῆς Παιδικῆς Χαρᾶς.
 - Ἐπισκευές ὑδραυλικῶν ἐγκαταστάσεων (καζανάκι ξενοδοχείου, κλπ.).
 - Ὁ ἐξωτερικὸς ξύλινος περίγυρος τοῦ ρολοιοῦ στὸ ἐξωτερικὸ του καμπαριοῦ.
 - Διορθώθηκε καὶ καθαρίστηκε ὁ μηχανισμὸς τοῦ ρολοιοῦ. Στὴν πόρτα τοῦ ρολοιοῦ ἔχει ἀναρτηθεῖ ἕνας κανονισμὸς, ποῦ ἔκανε ὁ τεχνίτης κ. Ν.Δ. Παπαδημητρίου. Αὐτὸν πρέπει νὰ ἀκολουθοῦν ὅλοι, ὅσοι καταπιάνονται μὲ τὸ κούρδισμα ἢ τὴ συντήρηση τοῦ ρολοιοῦ, ὥστε νὰ ἀποφεύγονται συχνές δῶδες.
 - Τοποθετήθηκαν στοῦ «Βασίλ τὸ ρέμα» τρεῖς τσίγκοι (λαμαρίνες) γιὰ νὰ διευκολύνεται ἡ ρίψη τῶν σκουπιδιῶν στὸ ρέμα, σύμφωνα μὲ τελευταία ἀπόφαση τῆς Γεν. Συνέλευσης.
- Τὸ θέμα τῶν σκουπιδιῶν, κυρίως τὸ καλοκαίρι ἄρχισε νὰ γίνεται σοβαρὸ γενικὰ καὶ γιὰ τὸ Χωριὸ καὶ θὰ πρέπει νὰ ἀπασχολήσῃ τὴν Κοινότητα.

ΤΟ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟ «ΤΑΧΥΔΡΟΜΟΣ» ΓΙΑ ΤΗ ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΓΩΝΙΑ

Τὸ γνωστὸ ἑβδομαδιαῖο περιοδικὸ ἔγραφε στὸ τεῦχος τοῦ ἀριθ. 44 (2. 11.78) γιὰ τὴν Πνευματικὴν μας Γωνιά:

Πασχίζουσι ἀπὸ μόνου τοὺς οἱ κάτοικοι τῆς ἐπαρχίας, ξεχασμένοι ἀπὸ τὸ κράτος, νὰ ὀρθοποδήσουν, νὰ μὴν ἀφανιστοῦν, νὰ περισώσουν τὸ πρόσωπό τους.

Δυὸ δείγματα:

Στὸ γραφικὸ Μικρὸ Χωριὸ τοῦ Καρπενησίου, δημιουργήθηκε μιὰ πνευματικὴ γωνιά, στὸ παλιὸ Δημοτικὸ σχολεῖο, μὲ τὴ φροντίδα τῆς Ἀδελφότητος Μικροχωριτῶν. Ἐνα μικρὸ λαογραφικὸ μουσεῖο, μὲ συλλογὴ ἀπὸ οἰκιακὰ σκευὴ καὶ ἐργαλεῖα, μὲ φωτογραφίες ἀπὸ τὴ δημιουργικὴ δουλειὰ τῶν Μικροχωριτῶν, μιὰ βιβλιοθήκη, μιὰ μικρὴ αἴθουσα - ἀρχειο μὲ φωτογραφίες καὶ ἐφημερίδες, ἀπὸ τὴν ἐποχὴ τῆς κατολίθησης, ποῦ ἔγινε στὸ χωριὸ, πρὶν ἀπὸ χρόνια, καὶ ἀκόμα, αἴθουσα γιὰ διαλέξεις, προβολές καὶ ἄλλες πολιτιστικὰς ἐκδηλώσεις.

Ὅλα αὐτὰ, μόνου μὲ τὴ βοήθεια τῶν μελῶν τῆς Ἀδελφότητος καὶ τῶν φίλων τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ, ποῦ ἡ Πολιτεία, τὸ ἔχει τελείως ξεχάσει. Κύρια τώρα, ποῦ ἔμεινε ἕνας συνοικισμὸς, χωρὶς δρόμο, χωρὶς συγκοινωνία, χωρὶς τηλέφωνο καί, πρὸ παντός, τώρα τὸ χειμῶνα, χωρὶς ἕνα προστατευτικὸ ἀλλάκι, γιὰ τὰ νερά ποῦ τὸ πνίγουν.

Κόντρα σ' αὐτὴν τὴν ἐγκατάλειψη, λοιπὸν, οἱ Μικροχωρίτες φτιάχνουν Πνευματικὸ Κέντρο. Ἄς παραδεχτοῦνε οἱ ἀρμόδιοι, πὼς δὲν τοὺς κολακεύει καθόλου!...

ΠΑΡΑΚΛΗΣΕΙΣ ΤΟΥ 15ΑΥΓΟΥΣΤΟΥ

Στὸν Ἄη - Σώστη μετὰ τὴν παράκληση. Διακοίονται στὸ κέντρο ὁ π. Παπαθανάσης, δεξιὰ οἱ κυρίες: Ὑλγα Παλαδημητοῦ, Μαρία Δημοπούλου, Πιλίτσα Γιορνᾶ, Ἄννα Μπλέτα καὶ ἀριστερὰ ὁ Πρόεδρος καὶ ὁ Γραμματεὺς τῆς Ἐδελφότητος κ.κ. Γ. Δημόπουλος καὶ Κ. Κουτσούκης, καὶ οἱ κ.κ. Π. Λιάτης, Ν. Κουτσούκης, ἡ κυρία Γ. Λιάτη καὶ ὁ νεαρὸς Ν. Λιάτης.

Τὶς ὥραϊες καὶ εὐλαβικὲς παρακλήσεις τοῦ δεκαπενταύγουστου ἐδῶ καὶ μερικὰ χρόνια στὸ Παλιὸ Χωριὸ τὶς κάνει ὁ Παπαθανάσης πού μαζεύει μικροχωρίτες καὶ ξένους παραθεριστές.

Στὶς 13 Αὐγούστου 1978 ἡ παράκληση ἔγινε καὶ πάλι στὸν Ἄη - Σώστη ἀπὸ τὸν π. Παπαθανάση. Μετὰ τὴ σχετικὴ ὁμιλία καὶ τὶς πατρικὲς παραινέσεις του ὁ ὑπερογδοηκοντοῦτης λευτῆς μοίρασε σὲ ὅλους ἔντυπα ἠθικοθρησκευτικοῦ περιεχομένου.

Οἱ παρακλήσεις αὐτὲς εἶναι ἀπ' τὶς λίγες στιγμὲς πού οἱ Μικροχωρίτες ἀνταμώνουν ὅπως στὰ παλιὰ καλὰ χρόνια.

Πολλὲς παρακλήσεις, μὲ τὴ φωνὴ τοῦ Παπαθανάση, τὶς ἔχει μαγνητοφωνήσει σὲ κασσέττες μὲ ξεχωριστὸ ζῆλο καὶ ἐπιτυχία ὁ κ. Νικόλαος Δ Κεράνης.

ΚΛΟΠΕΣ ΕΙΚΟΝΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΑΗ-ΣΩΣΤΗ

Λίγο πριν από το Πάσχα του 1978 άγνωστοι έσπασαν την πόρτα του "Αη· Σώστη κι' έκλεψαν έφτά παλιές εικόνες από το παλαιό τέμπλο τής εκκλησίας. Για τούς δράστες δέν γνωρίζουμε τίποτε ακόμη.

Στό μεταξύ μέ φροντίδες τυ π. παπα - Δημήτρη και του εκκλησιαστικού Συμβουλίου οί κλεμμένες αντικαταστάθη-

καν μέ καινούργιες, πού τις φιλοτέχνησε ο Μεγαλόχωρίτης ζωγράφος - άγιογράφος κ. Τζαμάρας.

Τό παραπάνω συμβάν θα πρέπει νά βάλει σέ σκέψεις όλους τούς υπεύθυνους για τή φύλαξη παλαιών, εκκλησιών και κειμηλίων, πού αποτελούν συνήθως τό στόχο των άρχαιοκαπήλων και ιεροσύλων.

ΤΟ ΣΤΡΩΣΙΜΟ ΤΟΥ ΔΡΟΜΟΥ

Τό καλοκαίρι μέ φροντίδες των Άρ. Γιορνά, Δ. Κοκκάλα, του ξενοδόχου Γεωργακαράκου και άλλων, οί όποιοι μεσολάβησαν στή Νομαρχία Εύρυτανίας, στρώθηκε μέ χαλίκι ο δρόμος μεταξύ παλαιού και νέου Χωριού. Τό έργο στοίχισε 33.000 δρχ. περίπου.

Τά δύο τρίτα τής δαπάνης αυτής προήλθαν από προαιρετικές εισφορές Μικροχωριτών και φίλων του Μικρού Χωριού πού έτυχε νά θρίσκονται εκει τό καλοκαίρι. (βλ. προσφορές σέ άλλη σελίδα του περιοδικού).

ΠΡΟΒΟΛΗ ΕΓΧΡΩΜΩΝ ΔΙΑΦΑΝΕΙΩΝ

Άνάμεσα στίς άλλες εκδηλώσεις όπως εκδρομές στή Χελιδόνα, στή Στρούγκα κ.ά. έγινε στήν Πνευματική Γωνιά (αΐθουσα προβολών) προβολή έγχρωμων διαφανειών (Σλάιτς) από τις όμορφές του Χωριού (14.8.78) από τή συλλογή του κ. Γ. Δημοπούλου.

Τή βραδυά αυτή, όπως κάθε χρόνο, όργανώνει για μικρούς και μεγάλους ο κ.

Γ. Δημοπούλος, ο όποιος μέ δικό του μηχανήμα προβάλλει ώραιες έγχρωμες φωτογραφίες τής φύσης του Χωριού κατά τις τέσσερις εποχές του έτους. Μερικές είναι παρμένες από τό Βελούχι, Καλλιακούδα, Χελιδόνα, ένώ ασύγκριτες είναι οί άνοιξιάντικες φωτογραφίες μέ άνθισμένες τις κερασιές, τις κορομηλιές, κουτσουπιές, μέλεγους κ.ά.

Η ΠΝΕΥΜΑΤΙΚΗ ΜΑΣ ΓΩΝΙΑ

1) Ἡ κίνηση τῆς Βιβλιοθήκης

Ὅπως γνωρίζουν, ὅσοι ἐπισκέφτηκαν μέχρι τώρα τὴν Πνευματικὴ Γωνιά (παλιὸ Δημ. Σχολεῖο), ἐκτὸς ἀπὸ τὸ Λαογραφικὸ Μουσεῖο, ὅπου ἐκτίθενται διάφορα κειμήλια ἀπὸ τὴ ζωὴ τοῦ Χωριοῦ, ὑπάρχει ἀκόμη καὶ Βιβλιοθήκη.

(Μὲ τὴν εὐκαιρία αὐτὴ, θυμίζουμε, ὅτι γύρω στὰ 1930, πρὶν ἀπὸ μισὸν αἰῶνα περίπου, ἡ «Φιλοπρόδοος Νεολαία Μικροῦ Χωριοῦ» ἱδρύσασκε Βιβλιοθήκη στὸ Χωριό, πὺν κἀνεκε ὅμως μαζί μὲ τὸ παλαιὸ Ξενοδοχεῖο).

Ἡ νέα Βιβλιοθήκη στὴν Πνευματικὴ Γωνιά, δημιουργήθηκε μὲ πρωτοβουλία τῆς Ἀδελφότητος καὶ ἐμπλουτίστηκε χάρις στὶς εὐγενικὲς προσφορὰς πολλῶν Μικροχωριτῶν ἀλλὰ καὶ φίλων τοῦ Χωριοῦ μας.

Τὰ βιβλία πὺν περιλαμβάνει εἶναι ἐγκυκλοπαίδειες, λεξικά, βιβλία ἱστορικά, λογοτεχνικά, ἐπιστημονικά κ.ἄ. Προσφέρουν εὐχάριστες στιγμὲς σὲ ὅλους καὶ πρὸ παντὸς στοὺς νέους καὶ τὰ παιδιὰ πὺν διψοῦν νὰ πλουτίσουν τίς γνώσεις τους.

Ἡ Βιβλιοθήκη λειτουργεῖ σὰν δανευστικὴ κυρίως τὸ καλοκαίρι. Ὅπως φαίνεται ἀπὸ τὸν κατάλογο τῶν δανειζομένων τὰ παιδιὰ ἦσαν οἱ φανατικότεροι φίλοι τῆς Βιβλιοθήκης φέτος:

Δ Α Ν Ε Ι Σ Τ Η Κ Α Ν :

1. Ἡ Ρίνα Δ. Δερματᾶ (ἑτῶν 12) τὰ βιβλία: α) Κ. Ντίκενς, Ὀλιβερ Τουῖστ, β) Μ. Τουαῖν, Οἱ περιπέτειες τοῦ Τόμ Σῶγερ, γ) Τὰ διαλεχτὰ παραμῦθα.
2. Ἡ Μαριάννα Ι. Λιάπη (ἑτῶν 12) τὰ βιβλία: α) Ε. Μαλό, Μὲ οἰκογένεια, β) Κ. Ντίκενς, Ὀλιβερ Τουῖστ, γ) Μ. Τουαῖν, Τόμ Σῶγερ.
3. Ὁ Δημ. Σ. Κυρίτσης (ἑτῶν 10) τὰ βιβλία: α) Ο. Σκῶτ, Ὁ Τοξότης τοῦ βασιλεῖ, β) Ἀνακαλύπτοντας τὸ διάστημα..
4. Ὁ Σπύρος Δ. Κρίκος (ἑτῶν 8) τὸ βιβλίο: Ἡ Ἀσημούλα.
5. Ὁ Νικήτας Κλ. Κουτσούνης (ἑτῶν 8) τὸ βιβλίο: Ἰ. Βέρν, Μαθίας Σάντορφ.

Δὲν ἔλειψαν θέβαια καὶ οἱ μεγάλοι ἀναγνώστες. Ἀπὸ τὸν κατάλογο τῶν δανειζομένων προκύπτει ὅτι δανείστηκαν οἱ κυρίες:

1. Καίτη Χρ. Γιαννακοπούλου, Ὁ Τολστόι στὶς ἀναμνήσεις τῶν συγχρόνων.
2. Οὐρανία Καστανᾶ (φοιτήτρια τῆς ἱατρικῆς) Παπαδιαμάντη: Τὰ ρόδινα ἀκρογιάλια.
3. Μαρία Κυρίτση, Οἱ νέοι καὶ ἡ ἐποχὴ μας.
4. Σοφία Νικολαΐδου, Ἡ καλύβα τοῦ Μπάρμπα - Θωμᾶ.

Καὶ οἱ κύριοι:

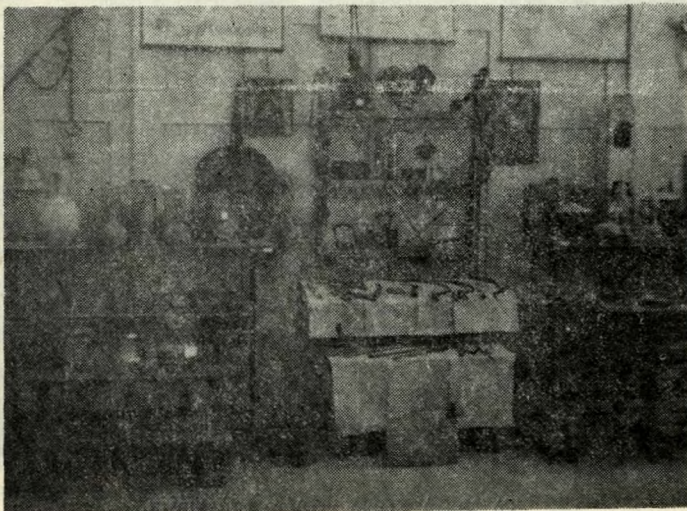
1. Σταυρος Γεωργούλης, α) Ἀνθολογία Διηγήματος, β) Γ. Βλαχογιάννη, Διηγήματα, γ) Ζ. Παπαντωνίου, Διηγήματα.
2. Μένιος Κουτσούκης, α) Θ. Πετσάλη - Διομήδη, Οἱ Σουλιῶτες, β) Κ. Σαρδέλη, Τὸ Συναξάρι τοῦ Γένους.

2) Ὁ ἐμπλουτισμὸς τοῦ λαογραφικοῦ Μουσείου

Τὸ μουσεῖο τῆς Πνευματικῆς Γωνίας ἀπέκτησε τὸ περασμένο καλοκαίρι μερικὰ κειμήλια ποὺ προέρχονται ἀπὸ τὴν παλιὰ ἐκκλησία τῆς Μεταμόρφωσης, ποὺ ὑπῆρχε ἀκόμη πρὶν ἀπὸ τὸ 1821.

Ἀνάμεσα στὰ κειμήλια αὐτὰ εἶναι:

- Ἐνα λαδολοῦ γιὰ τὰ καντήλια
- Ἐνα Τρίκηρο
- Ἐνα λαδολοῦ γιὰ τὰ καντήλια
- Ἐνα θυματὸ
- Μερικὰ καντήλια
- Μία καταστραμμένη εἰκόνα
- Ἐνα δοχεῖο γιὰ τὸ λιώσιμο τοῦ κεριοῦ καὶ ἄλλα παλαιὰ ἀντικείμενα (προσφορὰ Δ. Περιόλου) ὅπως:
- Ἐνα πλαστήρι
- Ἐνα «σίδερο» γιὰ κάρβουνα
- Ἐνα βλοερὸ
- Ἐνας καφόμυλος «πολίτινος», μὲ χρονολογία 1907
- Ἐκτὸς ἀπ' αὐτὰ ἡ αἶθουσα φωτογραφίων ἀπέκτησε κι αὐτὴ μερικὲς παλαιὲς φωτογραφίες ἀπὸ τὴν ἀθρόα προσφορὰ πολλῶν συγχωριανῶν, ὅπως εἶναι:
- Τῆς οἰκογένειας Ι. Κομποροῦζου
- Τοῦ Κώστα καὶ Γιάννη Δερματᾶ (φωτογε. ἀπ' τὴν Πόλη)
- Τῶν οἰκογενειῶν Κώστα Δημοπούλου, Νικολ. Κομματᾶ καὶ Ἑπαμ. Παπαδῆ
- Τῆς Παπα - Χαραλαμπίνας μὲ τὰ παιδιὰ τῆς στὴν Πόλη (1920)
- Τοῦ γάμου Δημ. Κοκκάλα στὸ χωριὸ — καλεσμένοι — προικιὰ τῆς νύφης (1925)
- Τῆς Αἰκ. Περιόλου

Μερικὰ ἀπὸ τὰ λαογραφικὰ ἐκθέματα τῆς πνευματικῆς γωνίας

ΣΧΟΛΙΚΗ ΓΙΟΡΤΗ: ΑΠΟΝΟΜΗ ΒΡΑΒΕΙΩΝ

Με τὸ πέρασ τοῦ Σχολικοῦ Ἔτους 1977 — 78 ὁ Πρόεδρος καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ.Σ. μετέβησαν στὸ Χωριὸ καὶ παρουσία τῶν μαθητῶν τοῦ Δημ. Σχολείου καὶ μελῶν τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας ἀπένευμαν χρηματικὰ βραβεῖα στοὺς ἀριστεύσαντες μαθητὲς καὶ μαθήτριες τοῦ Δημοτικοῦ Σχολείου τοῦ Χωριοῦ.

Διένειμαν ἐπίσης βιβλία (ιστορικά, λογοτεχνικά) σὲ ὅλα τὰ παιδιὰ τοῦ Σχολείου ἐνῶ ἕνας ἀριθμὸς βιβλίων δόθηκε γιὰ τὸν ἐμπλουτισμὸ τῆς Βιβλιοθήκης τοῦ Σχολείου. Σημειώνουμε ὅτι με εὐθύνη τοῦ Προέδρου τῆς Σχολικῆς Ἐφορίας κ. Γιάννη Φούκα ἡ Βιβλιοθήκη αὐτὴ λειτουργεῖ καὶ σὰν δανειστικὴ γιὰ τοὺς κατοικοὺς τοῦ χωριοῦ.

Γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ ἡ Βιβλιοθήκη

χρειαζέται γὰ ἐμπλουτισθεῖ καὶ με ἄλλα βιβλία. Ὅσοι ἔχουν γὰ προσφέρουν μποροῦν γὰ ἀπευθύνονται εἴτε ἀπευθείας στὸν κ. Γιάννη Φούκα, (Μικρὸ Χωριὸ Εὐρυτανίας) ἢ στὴν Ἀδελφότητα στὴν Ἀθήνα (Ἀστυδάμαντος 17 Παγκράτι) ἢ καὶ μέσω τοῦ περιοδικοῦ μας.

ΜΙΑ ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΗ

Στὸ προηγούμενο φύλλο τοῦ ἐνημερωτικοῦ μας Δελτίου (Ἰούνιος 1978) ἀπὸ παραδρομὴ γράφτηκε τὸ ὄνομα τοῦ κ. Ἀθ. Ι. Κουτσούκη ἀντὶ τοῦ ὀρθοῦ κ. Ἀθ. Ι. Κεράνη καὶ ἀφορᾷ τὴ δωρεὰ ἀπὸ τὸν κ. Ἀθαν. Ι. Κεράνη ὀργάνων γιὰ τὴν παιδικὴ χαρὰ τοῦ Σχολείου.

Τὸ Μικρὸ Χωριὸ ντυμένο στὰ χιόνια.

Ἐπιστολὲς πρὸς Λάβαν καὶ Στείλαν

1. Πήραμε καὶ δημοσιεύουμε τὸ γράμμα τοῦ κ. Ι. Παπαστάθη, ἀπὸ 10.7.78 καὶ τὸν εὐχαριστοῦμε γιὰ τὰ καλά του λόγια ἀναφορικὰ μὲ τὴν ἔκδοση τοῦ Δελτίου μας. Γιὰ τὴν ἐπανόρθωση τῆς ἀνακρίβειας, πρὸ σημειώνει ὅτι ἔγινε στὸ φύλλο μας ἀριθ. 1 τοῦ 1978 καὶ γενικὰ τὴν ἐνημέρωση τῶν χωριανῶν μας πάνω στὸ θέμα δημοσιεύουμε, μετὰ τὴν ἐπιστολή, τὸ πρακτικὸ στὸ ὁποῖο ἀναφέρονται τὰ ἀποφασισθέντα κατὰ τὴ συνάντηση τῆς 1.5.1977.

Ἀκολουθεῖ τὸ κείμενο τῆς ἐπιστολῆς:

Ἀθήναι τῆ 10.7.78

Π ρ ὸ ς

Τὸ Δ. Σ. τῆς Ἀδελφότητος
τῶν ἐν Ἀθήναις Μικροχωριτῶν
«**Η ΜΕΤΑΜΟΡΦΩΣΙΣ
ΤΟΥ ΣΩΤΗΡΟΣ**»

Ἐ ν τ α ὺ θ α

Ἀγαπητὴ Κύριε Πρόεδρε,

Ἔλαβα τὸ ὑπ' ἀριθμὸν ἐν (1) φύλλον τοῦ Ἰουνίου 1978, τῆς ἐπιανεκδόσεως, τοῦ ἐνημερωτικοῦ Δελτίου τῆς Ἀδελφότητός μας καὶ πολὺ ἐνθουσιάζομαι διὰ τὴν ἐμφάνισίν του καὶ γιὰ ὅλα τὰ θέματα πρὸς ἀναφέροντα σ' αὐτό. Θερμὰ συγχαρητήρια καὶ εὐχαίριμα μὲ ὅλην μου τὴν καρδιά πολὺ γρήγορα καὶ ἰδοῦμε καὶ τὸ δεύτερον φύλλον σὲ μιὰ κανονικὴ συνέχεια καὶ ἐκδόση.

Τὸ ὅτι τὸ περιοδικὸ θὰ πᾶν στὰ χέρια ὅλων τῶν συμπατριωτῶν μας, ὅπου καὶ ἂν βρισκῶνται σ' ὅλο τὸν κόσμον εἶναι μιὰ μεγάλη ἐπιτυχία τοῦ σκοποῦ τῆς Ἀδελφότητος, πρὸς ἔτσι θὰ γίνεται ἡ καλύτερη ἐπικοινωνία ὅλων μας.

Σκοπὸς τῆς ἐπιστολῆς μου, εἶναι ἡ ἐπανόρθωσις μιᾶς ἀνακριβοῦς εἰδήσεως πρὸς ἔγινε ἀθέλγητα καὶ ἐκ παραδρομῆς.

Ἡ ἀνακρίβεια εὐρίσκειται στὸ σημείον: «**ΑΝΕΓΕΡΣΗ ΜΝΗΜΕΙΟΥ ΣΤΟ ΧΩΡΙΟ**».

Γράφετε ὅτι: «...στὸ μεταξὺ ἀπὸ τὴν Ἀμερικὴ μὲ φροντίδα τοῦ Εὐρυτάου κ. Χρήστου Μουτογιάννη, συγκεντρώθηκαν

χρήματα». Τοῦτο εἶναι ἀνακρίβεια.

Ὅπως ἐνημερώθη, μετὰ τὸ Πάσχα τοῦ 1977 μὴ ἐπιτροπὴ ἀποτελουμένη ἀπὸ ὑμᾶς κ. Πρόεδρε καὶ τῶν συνεργατῶν σας κ.κ. Κλ. Κουτσούκη καὶ Δημ. Μπακατσιᾶ, ἀπὸ τὸν Αἰδεσιμώτατον ἱερέα Κων. Βαστάκη, ἀπὸ τὸν κ. Χρήστον Μουτογιάννην καὶ τὴν σύζυγόν του καὶ ἀπὸ τὸν ὑπογράφοντα καὶ τὸν υἱόν μου Γεώργιον Παπαστάθη, εἰς τὴν Πλατείαν Ἀγίου Γεωργίου Κυψέλης, ὁ κ. Μουτογιάννης ἔθεσε εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς πεντακῶσια (500) δολάρια, προερχόμενα ἐξ ἰδίων του καὶ οὐχὶ δι' ἐράνου. Τὰ χρήματα αὐτὰ τὰ ἔδωσε εἰς μνήμην τοῦ Ἱερομάρτυρος θεοῦ του, διὰ νὰ γίνῃ μνημεῖον γι' αὐτὸν καὶ τὸν συμμάρτυρά του ἔθνομάρτυρα, ἐνομιματάρχην Χαρίλ. Κασιμίαν, στὸν τόπον ἀκριβῶς τοῦ μαρτυρίου των, ὑπὸ τύπον «Κατακόμβης» καὶ ἄνωθεν αὐτῆς νὰ γίνῃ τὸ μνημεῖον ὑπὲρ πάντων τῶν εἰς τοὺς πολέμους πεσόντων Μικροχωριτῶν, ὅπως περίπου ἀνεφέρθη καὶ εἰς τὴν συνέλευσιν τῆς Ἀδελφότητος.

Ἐπὶ πλέον ὑπενηυμῶ ὅτι, γιὰ τὸν ἴδιον σκοπὸν, τὴν ἴδια ἡμέρα ἐδήλωσαν νὰ προσφέρουν, ὁ παριστάμενος ἱερεὺς Κωνσταντῖνος Βαστάκης 15.000 δρχ. καὶ ὑμεῖς ἐκ μέρους τῆς Ἀδελφότητος ἄλλας 15.000 δρχ., καθὼς καὶ ὁ ὑπογράφων μετὰ τοῦ υἱοῦ του 3.000 δρχ.

Ἐντὶ ἄλλων σχολίων γιὰ ὅλους μας, Μικροχωρίτας, Μεγαλοχωρίτας καὶ Εὐρυτάνας, εἶναι λυπηρόν, διότι πέρασαν 36 χρόνια, ἀπὸ τὰ Ματωμένα ἐκεῖνα Χριστούγεννα καὶ δὲν ἔγινεν τίποτα μέχρι σήμερον...

Μετὰ τιμῆς καὶ ἀγάτης
ΙΩΑΝΝΗΣ ΠΑΠΑΣΤΑΘΗΣ

ΤΟ ΠΡΑΚΤΙΚΟ
(1.5.77)

Σήμερα στίς 1 Μαΐου 1977 συγκεντρώθηκαν οἱ κάτωθι: Αἰδεσιμώτατος π. Κ. Βαστάκης, Χρ. Μουτογιάννης μετὰ τῆς συζύγου του, Δ. Μπακατσιῶς, Ι. Παπα-

στάθης, Γ. Παπαστάθης, Γ. Δημόπουλος και Κλ. Κουτσούκης, έξω από την εκκλησία του 'Αγ. Γεωργίου Κυψέλης, προκειμένου να συζητήσουμε το θέμα της άνεγερσως μνημείου για τους δέκα τρεις έκτελεσθέντες στο Μικρό Χωριό Εύρυτανίας από τους 'Ιταλούς κατακτητές το 1942.

'Αποφασίσαμε τα ακόλουθα: α) Προσέγγιση των οικογενειών Μιχαήλ Μουχρίτσας, κληρονόμου του χωραφιού 'Ανδρ. Δημοπούλου, όπου έκτελέστηκαν οι ένδεκα και κληρονόμων Ε. Πιστιόλη, (στο σπίτι του οποίου κάφανε τον Παπα-Βαστάκη και τον Κατσιμπα), ιδιοκτήτες των χώρων, όπου προτείνεται να άνεγροθούν μνημεία.

β) Καταρτισθεί 'Επιτροπή από τους 'Ανδρ. Κ. Βαστάκη ως πρόεδρο και κ.κ. Γ. Δημόπουλο, Ι. Παπαστάθη μέλη και Κλ. Κουτσούκη, γραμματέα για την υλοποίηση των άνωτέρω.

'Ο κ. Μουτογιάννης εκκληρώνοντας παλαιότερη υπόσχεσή του προσέφερε στην 'Επιτροπή το ποσό των \$ 500 για την εüδοσση του εναγοüs σκολοü.

'Ο Αιδεσμώτατος π. Κων. Βαστάκης υπόσχεται προσφορά 15.000 δρχ. εκ μέρους τής οικογενείας του για τό ξργο.

'Ο κ. Γ. Δημόπουλος, πρόεδρος τής 'Αδελφότητος Μικροχωριτών υπόσχεται εκ μέρους τής 'Αδελφότητος προσφοράν 15.000 δρχ. 'Επίσης οί κ.κ. Ι. και Γ. Παπαστάθης υπόσχονται προσφοράν τής οικογενείας Ι. Παπαστάθη εκ 3.000 δρχ. εις μνήμην Γ. και Δέσποινας Πασάλη.

'Η 'Επιτροπή σύσσωμη εύχαρίστησε τον κ. Χρ. Μουτογιάννη για την πρωτοβουλία του και την εύγενική του προσφορά.

Οί παρόντες υπέγραψαν ως ακόλουθως:

Αιδεσ. Κ. Βαστάκης

Χρίστος και Βαρθάρα Μουτογιάννη

Δ. Μπακατσιάς

Ι. Παπαστάθης

Γ. Παπαστάθης

Γ. Δημόπουλος

Κλ. Κουτσούκης

Συμπληρωματικά:

"Όπως σημειώσαμε και στο προηγούμενο φύλλο του 'Ιουνίου (1978) οί άπαντήσεις πού πήρε ή 'Επιτροπή και από τις δύο παραπάνω οικογένειες ήσαν άρνητικές. Παρ' όλα αυτά θα έπαναλάβει τις προσπάθειές της με την έλπίδα ότι θα πεισθούν να παραχωρήσουν ένα κομμάτι γής, πού «άνηκει» στ' αλήθεια σ' όσους έκτελέστηκαν εκεί από τους 'Ιταλούς κατακτητές!

**

2. 'Ο συγχωριανός μας και μέλος τής 'Αδελφότητος κ. Δημ. Ντελής, πού ζει και εργάζεται από χρόνια στη Θεσσαλονίκη, μäs απέστειλε, εδώ και άρκετό καιρό τώρα, δύο πολύ συγνηνητικά γράμματα.

Στά γράμματά του αυτά ό κ. Ντελής εκφράζει, με τό δικό του τρόπο, τις άπόψεις του γύρω από τα προβλήματα του χωριού μας.

Γι' αυτό τό λόγο θεωρούμε σκόπιμο να δημοσιεύσουμε εδώ τα γράμματα αυτά του κ. Ντελή (όπως θα κάναμε και για όποιοδήποτε άλλο μέλος τής 'Αδελφότητος), αρχίζοντας με τό πρώτο του γράμμα, άν και χρονολογείται από τις 25.7.77 νομίζουμε, ότι δέν παύει ναύαι και τώρα επίκαιρο.

'Ακολουθεί τό κείμενο:

Θεσσαλονίκη 25 'Ιουλίου 1977

'Αγαπητοί μου φίλοι χαιρέτε,

'Υγιαίνω και ύγειάν για σäs ποθώ. 'Ενας χρόνος σχεδόν πέρασε πού έλαβα και έγώ τό τόσο εγκάρδιο και φιλικό σας γράμμα και χάρηκα πάρα πολύ τόσο για την καλήν σας ύγειάν όσο και για τα εις αυτήν γραφόμενά σας.

Σäs εύχαριστώ και έγώ όλόψυχα τόσο για την εκτίμηση, φιλία και εγκαρδιότητα με τα όποια με περιεβάλατε όσο και για την ενημέρωση τής κατάστασης του χωριού μας.

'Η καθυστέρηση τής άπάντησής μου, άγαπητοί μου φίλοι, για την όποια σäs

ζητώ συγγνώμη, δὲν ὀφείλεται οὔτε σὲ ἀδιαφορία οὔτε σὲ ἀδράνεια, ἀλλὰ γιὰ νὰ εἶμαι εἰλικρινῆς εἰς τὸ γεγονός ὅτι δὲν ἤθελα τὸ γράμμα μου νὰναί ἓνα ξερὸ γράμμα. Ἦθελα νὰ συνοδεύεται μὲ κάποια οικονομικὴ ἐνίσχυση. Γιατὶ γνωρίζω πολὺ καλὰ τὸν σκληρὸ ἀγώνα πού ἀνελάβε ἡ Ἀδελφότης καὶ ἀκόμη ἀγωνίζεται γιὰ τὴν περισυλλογὴ, τὴν ἀνασυγκρότηση καὶ τὴν ἀναδημιουργία τοῦ ἀγαπημένου μας χωριοῦ. Διότι ἐάν δὲν ὑπῆρχε Ἀδελφότης δὲν θὰ ὑπῆρχε καὶ χωριὸ σήμερα.

Διότι κανεὶς, δυστυχῶς, δὲν ἐνδιαφέρθηκε μετὰ τὴ συμφορὰ, ὅπως ἦτο λογικὸ καὶ θὰ ἔπρεπε. Ἀλλὰ ὁ σώζων ἑαυτὸν σωθήτω. Καὶ δρυὸς πεσοῦσης πᾶς ἀνὴρ ξυλεύεται.

Μόνον ἡ Ἀδελφότης ὡς ὀργανωμένη καὶ ἐνδιαφερομένη δύναμη, μὲ ζῆλο, σθένος καὶ ἀφοσίωση ἀντιμετώπισε μιὰ τέτοια σκληρὴ καὶ ὀδυνηρὴ κατάσταση γιὰ τὴ σωτηρία τοῦ χωριοῦ μᾶς.

Ἐάν ἀγαπητοὶ μου φίλοι δὲν ὑπῆρχε ἡ Ἀδελφότης νὰ κάμει ὅ,τι ἔκαμε καὶ νὰ προσφέρει ὅ,τι πρόσφερε, σήμερα ἡ καταστροφὴ τοῦ χωριοῦ μᾶς καὶ ἡ ἐρήμωση θὰ ἦτο ὀλοκληρωτικὴ.

Οἱ λύκοι θὰ κατέβαιναν στὸ Χάνι τὸν χειμῶνα καὶ οἱ κουνκουβάγιες θὰ κεληθοῦσαν μέρα μεσημέρι στὸ καμπαναριό.

Ἡ Ἀδελφότης εἶναι ἄξια τιμῆς καὶ ἐπαίνου. Ἡ ἱστορία τοῦ χωριοῦ τὴν Ἀδελφότητα θὰ τὴν ἀναφέρει πάντοτε καὶ θὰ τὴν θεωρεῖ ὡς τὸν μεγαλύτερο εὐεργέτη. Διότι ἀγωνίσθηκε σκληρὰ γιὰ τὸ δίκαιο, τὴν προσωπικότητα καὶ τὴν ἀξιοπρέπεια τοῦ ἀγαπημένου μας χωριοῦ. Εἶδα νὰ μοῦ γράφετε πὼς ἄρχισε ἡ ἀναδημιουργία τοῦ χωριοῦ καὶ κτίζονται καὶ καινούργια σπίτια καὶ μάλιστα ἀπὸ Μικροχωρίτες. Αὐτὸ μὲ ἱκανοποίησε ἰδιαιτέρως καὶ ἀπὸ κέρην τὴ στιγμή ἄρχισα νὰ ἀπολαμβάνω τὴν εὐδαιμονία ἐκεῖνη πού μοῦ χαρίζει ἡ σκέψη ὅτι μιὰ μέρα τὸ ἀγαπημένο μας χωριὸ θὰ ξαναβρεῖ τὸν χαμένο ἑαυτὸν του καὶ τὴν χαμένη προσωπικότητα. Ἐπίσης χάριχα πάρα πολὺ ὅταν μέσα στὸ γράμμα διαπίστωσα ὅτι

κοινὴ τύχη, κοινοὶ πόθοι καὶ κοινὰ ἰδανικά γιὰ τὸ παρελθόν, τὸ παρὸν καὶ τὸ μέλλον τοῦ χωριοῦ μᾶς μὲ συνδέουν μαζὶ σας. Πιστεύω ἀγαπητοὶ μου φίλοι ὅτι ὁ χρόνος πού τὰ πάντα παρηγορεῖ καὶ θεραπεύει θὰ θεραπεύσει καὶ τὴ μεγάλη πληγὴ τοῦ χωριοῦ μᾶς πού τοῦ ἄφησε ἡ μεγάλη συμφορὰ. Βαθεῖα αἰσθάνομαι λύπη καὶ σὰν ἀπίστευτο μοῦ φαίνεται ὅταν ἀκούω νὰ προφέρεται μὲ τὸ ταπεινωτικὸ ὄνομα καὶ νὰ γράφεται μὲ τὸ ξερὸ γράμμα τοῦ νόμου παλαιὸς οἰκισμὸς.

Τὸ χωριὸ μᾶς, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, δὲν εἶναι κατσιοχώρι. Εἶναι χωριὸ μὲ περήφανο παρελθόν καὶ πλούσια ἱστορία. Τὸ χωριὸ μᾶς εἶναι διπλοπερήφανο. Μιὰ περηφάνεια ἔχει ἀπὸ τὴ φύση καὶ τοὺς προγόνους μᾶς, πού τὸ στήσανε ἐκεῖ πού βρίσκεται σήμερα. Νὰ στέκεται περήφανο, νὰ ζαμαρώνει τὰ γύρω του Ρουμελιώτικα βουνὰ καὶ κάτω ἀγαπαινεύει τὴ λουλουδιασμένη Ποταμιὰ. Καὶ μιὰ περηφάνεια ἔχει ἀπὸ τὴν ἱστορία του. Τὸ χωριὸ μᾶς πρόσφερε στὴν κοινωνία, στὴν πολιτεία, στὴν πρόοδο καὶ στὸν πολιτισμὸ παιδιὰ φιλότιμα, περήφανα, ἐργατικά καὶ φιλοπρόδοα, πού προόδευσαν σὲ ὅλους τοὺς τομεῖς τῆς κοινωνικῆς ζωῆς. Μερικὰ μάλιστα ἀνεδείχθησαν καὶ προσωπικότητες τῶν γοαμάτων, τῶν Καλῶν Τεχνῶν, τῆς ἱστορίας, τῆς ἐπιστήμης, τῆς δικαιοσύνης, τῆς ἀνδρείας καὶ τῆς ἀρετῆς, τοῦ ἐμπορίου καὶ τῆς βιομηχανίας. Καὶ ἔχει τὸ ἀναφαίρετο δικαίωμα καὶ τὴ λογικὴ ἀξίωση νὰ τοῦ προσφέρουν ΟΧΙ ΕΛΕΗΜΟΣΤΥΝΗ, ἀλλὰ κατανόηση, συμπαράσταση, ἀγάπη, στοργὴ καὶ συμπόνια στὴ μεγάλη συμφορὰ πού τὸ ἐρῆξε γιὰ νὰ ὀρθοποδήσει καὶ νὰ ζήσει.

Ἄς ἐνισχύσουμε, ἀγαπητοὶ μου φίλοι, τὸ Ταμεῖο τῆς Ἀδελφότητος ὄχι ἀπὸ τὸ πλεόνασμά μᾶς ὡς εὐεργέτες, ἀλλὰ ἀπὸ τὸ ὑστέρημά μᾶς, ὡς παιδιὰ πρὸς τὴν πονεμένη καὶ παρήφανη μάνα μᾶς.

Ἄς μὴν ἐπηρεασθοῦμε ἀπὸ τὸ δειλινὸ τῆς ζωῆς μᾶς καὶ χαλαρώσουμε τὴ δραστηριότητά μᾶς, τὴν ἀγάπη μᾶς καὶ τὸ ἐνδιαφέρον μᾶς. Γιὰ τὸ ἀγαπημένο μας χωριὸ ἄς μὴ φοβηθοῦμε ἀπὸ τὰ γηρατεῖα

μας και ἄς μὴ τρομάζουμε ἀπὸ τὸ θάνατο ἀνήκουν ἐξ ἴσου στὴ ζωὴ. Τὰ γηρατειὰ καὶ τὸ θάνατο ὅσο τὰ ὑπολογίζουμε καὶ τὰ σκεπτόμαστε καὶ τὰ φοβόμαστε, τόσο καὶ πὸ κοντὰ μας ἔρχονται. Ἔρχονται κάτω ἀπὸ τὴ μύτη μας καὶ μᾶς τυραννοῦν. Καὶ ὅσο δὲν τὰ σκεπτόμαστε δὲν τὰ φοβόμαστε καὶ οὔτε τὰ λογαριάζουμε γιὰ μὴγα στὸ σπαθὶ μας ὅσο τέλος τὰ ἀγνοοῦμε τελείως τόσο καὶ ἀπομακρύνονται ἀπὸ τὴ ζωὴ μας καὶ ἀπὸ μακριὰ κάθονται καὶ μᾶς ἀγναντεύουν καὶ μᾶς παραμονεύουν σὰν τὰ πονηρὰ... χοράκια.

Ἐμπρὸς λοιπὸν ἀγαπητοί μου φίλοι μὲ θάρρος, τόλμη καὶ πλήρη αἰσιοδοξία εἰς τὸν ἀγῶνα τὸν καλὸν, τὸν ὠραῖο, εὐγενή, ὑπερήφανο καὶ δίκαιο. Γιὰ τὴν ἀναβίωση, τὸν ἐκσυγχρονισμό καὶ τὸ μεγαλεῖο τῆς ἀγαπημένης μας γενέτειρας.

Μὲ ἀγάπη

Σᾶς φιλῶ ὅλους πέρα γιὸ πέρα
ὁ φίλος σας

ΔΗΜΗΤΡΙΟΣ ΝΤΕΛΗΣ

*

3. Ἐπιστολὴ τοῦ κ. Γ. Παπαδῆ

Στὸ τεῦχος (ἀριθ. 28—32) τῆς «Φωνῆς τοῦ Μεγ. Χωριοῦ» δημοσιεύθηκε Ἐπιστολὴ τοῦ σεβαστοῦ μας δασκάλου Γ. Παπαδῆ, πού στα πρῶτα χρόνια τῆς καριέρας του δίδαξε καὶ στὸ Μεγάλο Χωριό. Μὲ τὴν ἄδεια τῆς Φ. τ. Μ. Χ. ἀναδημοσιεύουμε τὴν ἐπιστολὴ αὐτὴ γιὰτὶ εἶναι συγκινητικὰ καὶ ἐνδιαφέροντα ὅσα ἀναπολεῖ σ' αὐτὴν ὁ σεβαστὸς μας δάσκαλος καὶ δεῖχνουν τοὺς ιδιαίτερος δεσμούς τοῦ Μικροῦ μὲ τὸ Μεγάλο Χωριό:

Ἄθῆνα 14 Αὐγούστου 1977

Αἰδεσιμώτατον

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΝ ΒΑΣΤΑΚΗΝ

Πρωτοπρεσβύτερον

Βατάτζη 10—12

Ἐ ν τ α ὦ θ α

Αἰδεσιμώτατε,

Δὲν μπορῶ νὰ βρῶ λόγια κατάλληλα γιὰ νὰ ἐκφράσω τίς εὐχαριστίες μου γιὰτὶ εἶχατε τὴν εὐγενῆ καλωσύνη νὰ μοῦ στεί-

λετε τὸ ὑπ' ἀριθ. 25—26 φύλλον «Φωνῆς Μεγάλου Χωριοῦ», τὸ ὁποῖον περιοδικὸν γιὰ τὴν καλλιτεχνικὴ του ἐμφάνιση καὶ ἐκτύπωση, τὸ ἀξιόλογο περιεχόμενον τῆς ὕλης καὶ τὴν ἐπιμελημένη σύνταξί του ὄχι μόνον τιμᾷ τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιον, ἀλλὰ καὶ ὀλόκληρο τὸ Σύνδεσμον Μεγαλοχωριτῶν. Τολμῶ δὲ νὰ πῶ καὶ τὴν ἐπαρχία μας Εὐρυτανία. Θεορμὰ συγχαρητήρια σ' ὅλους.

Μόλις ἄνοιξα τὸν φάκελλο καὶ εἶδα στὸ ἐξώφυλλο τὸ ἐξαίσιο τοπίο Ἄη - Θανάσης τοῦ Μεγάλου Χωριοῦ, τὰ μάτια μου πλημμύρισαν δάκρυα ἀπὸ συγκίνηση. Σ' αὐτὸ τὸ αἰωνόβιο βαθυπράσινο πουρνάρι μὲ τὸ δρυῖνον κάθισμά του (Καλότυχο πουρνάρι πού δὲν μετράς τὰ χρόνια σου), κάθισα πρὶν ἀπὸ 62 χρόνια, ὅταν πρωτοδιορίστηκα δάσκαλος στὴν κενὴ θέσις Δημ. Σχολείου Ἀρρένων Μεγάλου Χωριοῦ καὶ ὑπηρετοῦσα ἐκεῖ μόνος μου, διότι ὁ συνάδελφός μου ὁ ὑπηρετῶν ἐκεῖ καὶ μετέπειτα ἐπ' ἀδελφῆ γαμβρός μου ἀείμνηστος ἐθνομάρτυρας Ι. Καρυοφύλλης ὑπηρετοῦσε ὡς ἔφεδρος ἀξιωματικὸς κατὰ τὴν ἐπιστρατεύση τοῦ 15. Σ' αὐτὸ τὸ ἐξαιρετικὸ τοπίο, ἀπὸ τὸ ὁποῖον φαίνεται ἡ ποταμὰ ὀλόκληρη, πῆγαινα κάθε Τετάρτη ἐκδρομὴ μὲ τὰ χωριτωμένα μαθητοῦδια μου τοῦ Μεγάλου καὶ Μικροῦ Χωριοῦ, διότι καὶ στὸ χωριό μου τὸ σχολεῖο ἦταν κλειστό.

Σ' αὐτὸ τὸ βαθυπράσινο πουρνάρι μετὰ τίς γυμναστικὰς ἀσκήσεις ἔπαιζαν γύρω-γύρω (μαζί τους καὶ γώ, 21 χρόνων ἤμουνα τότε. Ἄχ πῶς περνᾶνε τὰ χρόνια!) τὰ ἐξυπνότατα μαθητοῦδια μου μὲ γέλια καὶ τραγοῦδια χορεύοντας.

Μεταξὺ αὐτῶν οἱ ἀείμνηστοι Ἰωάνν. Δασκαλόπουλος ὁ κατόπιν Ἀστυνομικὸς Διευθυντὴς καὶ ὁ σεβαστὸς πατέρας σας Δημ. Βαστάκης μαθητὴς στὴν ΣΤ' τάξη κατὰ τὸ σχολικὸν ἔτος 1915—1916, μετὰ ἀγαπητὸς συνάδελφος ἀξέχαστος καὶ μετέπειτα καλοκάγαθος ἐφημέριος καὶ ἀξιγάπητος ἱερομάρτυρας Παπαβαστάκης, ὁ ὁποῖος μετὰ πολλὰ βασανιστήρια ἐκάηκε ζωντανὸς στὸ χωριό μου ὑπὸ τῶν φασιστῶν Ἰταλῶν κατὰ τὴν 24.12.42. Ρα-

γίγεται ή καρδιά μας στην ανάμνηση τής ήμερομηνίας αυτής πού μαρτύρησαν τόσο Μεγαλοχωρίτες και Μικροχωρίτες. Με τή σημερινή γεροντική των 83 χρόνων μνήμη μου, ή όποια δέν με έγκατέλειψε εύτυχως άκόμη, άναπολώ με τή φαντασία μου τó χωριάτικο, άδολο, άπροσποίητο ύφος τού άείμνηστου πατέρα σας, τήν αϊθόρομητη καλωσύνη του και τήν πραγματικά χριστιανική του ζωή. Τί συγκλονιστικές άξέχαστε άναμνήσεις στην πολυτάραχη ζωή μου!!!

Αϊδεσιμώτατε,

Έπειδή με τó Μεγάλο Χωριό με συνδέουν 1) Πνευματικοί δεσμοί, οί στερεώτεροι όλων, διότι αὐτοῦ άρχισε τó διδασκαλικό μου λειτούργημα και πρόσφερα ό,τι μου επέτρεπαν οί ασθενηκές μου πνευματικές δυνάμεις από τó 1915—1920 και 2) συγγενικοί με τόν έπ' άδελφή γαμβρόν μου διδάσκαλον έθνομάρτυρα Ί. Καρυφύλλον. Δεχθήτε σās παρακαλώ ως συμβολική συνδρομή ύπερ τού Φιλοπτώχου Ταμείου τού Συνδέσμου σας δραχμές χίλιες (1.000) εις μνήμην γαμβροῦ μου Ί. Καρυφύλλον, και τής συζύγου του Εύανθιας άδελφής μου.

Μ' όλόθερμες εύχες για τήν πρόοδο και έπιτυχία των σκοπών τού Συνδέσμου Σας.

Με τιμή και σεβασμό
ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΠΑΔΗΣ

Συνταξιούχος Διδάσκαλος, Μικροχωρίτης

**

4 Τό Δ. Σ. τής Άδελφότητας θεώρησε καθήκον του να διαμαρτυρηθεί δημόσια για τήν διαστρεβλωμένη εικόνα τού Μικροῦ Χωριού, πού έδωσε ή έκπομπή τής ΤΕΝΕΔ στις «ρίζες τής Φυλής μας» στις 13.2.1979. Μιά από τίς πρῶτες του ένέργειες ήταν να στείλει τήν άκόλουθη έπιστολή σε έφημερίδες των Άθηνών, τήν όποια παραθέτουμε αὐτοῦσια για ένημέρωση όλων:

Γιά τó Συντάκτη των Ραδιοφωνικῶν και τηλεοπτικῶν έκπομπῶν Κύριε Διευθυντά,

Χωρίς να άμφισβητοῦμε τίς καλές προθέσεις της για προβολή γενικά τού Εϋρωπαικού Τοπίου, νομίζουμε ότι ή έκπομπή τής ΤΕΝΕΔ «στίς Ρίζες τής Φυλής μας» τής 13.2.79 έδωσε μια λαθεμένη και άδικη εικόνα για τó γνωστό τουριστικό Μικρό Χωριό τής Εϋρυτανίας. Γι' αὐτό, θα παρακαλούσαμε πρὸς άποκατάσταση τής πραγματικότητας και άμβλυνση των δυσμενῶν έντυπώσεων, πού πιθανόν να προκάλεσε σε πολλούς τηλεθεατές, να δημοσιεύσετε τά άκόλουθα:

1. Έγινε προβολή τού άπαισιου «Βουλάματς» χωρίς παράλληλα να δείξει τó ώραϊότατο Νέο Χωριό πού χτίστηκε δυό χιλιόμετρα πύ πέρα με σπίτια από πελεκητή πέτρα και πάνω σε σχέδια Δοξιάδη. Δέν έδειξε καλά - καλά και τó άπομείναν άξιολογότερο μέρος τού Παλιού Χωριού.

2. Παρέλειψε να δείξει έπιβλητικά κτίρια, ύπως τά δυό ξενοδοχεία, τίς Βυζαντινοῦ ρυθμοῦ Έκκλησίες, τó Καμπαναριό, τó παλιό και νέο Σχολείο κ.λπ.

3. Άντίθετα πρόβαλε δυό - τρεις έτοιμόρροπους όχρωῶνες και ένα γαρεμισμένο σπίτι, ένῶ τó παλιό χωριό είναι γεμάτο από διώροφα άρχοντικά παραδοσιακής όμορφιάς και άρχιτεκτονικής.

4. Τόνισε έντονα τήν έλλειψη «ένός καντηλιού για να καίει» πάνω στους άμορφους βράχους και τά άδιαμόρφωτα άκόμη συντρίμματα, ύπου πλακώθηκαν 13 ψυχές τó 1963.

Δέν ειπε όμως τίποτε για δυό αϊθουσες τής Πνευματικής Γωνιάς στό Παλιό Χωριό, πού είναι γεμάτες από άναμνηστικά τής άποφράδας έκείνης μέρας και από κειμήλια τού χωριού. Και βέβαια δέν μπορούσε να ξέρει ή έκπομπή ότι γίνονται από καιρό προεπάθειες από τήν Κοινότητα και τó Σωματείο μας να διαμορφωθεί και να δενδροφυτευθεί ό χῶρος τής κατολίσθησης και να γίνει σ' αὐτόν μνημείο γι' αὐτούς πού έχασαν τή ζωή τους.

5. Για να τραγικοποιησει άκόμη περισσότερο τά πράγματα ή έκπομπή αναφέρθηκε σε πλάσματικό αριθμό άτομων πού

ΤΟ ΑΠΕΡΧΟΜΕΝΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ
ΣΥΜΒΟΤΑΙΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ

(1978 - 1979)

μένουν στο παλιό χωριό το χειμώνα ενώ το καλοκαίρι γεμίζει κόσμο που ζει και χαίρεται το θαυμάσιο τοπίο. Έν τούτοις, αν ρωτούσε θα μάθαινε ότι οι άνθρωποι που μένουν τον χειμώνα στο Παλιό Χωριό λιγότερα και θα λιγοστεύουν διότι οι αρμόδιοι ανέχονται να μη πηγαίνει το λεωφορείο στο Παλιό Χωριό το χειμώνα, μ' έλο που αυτό απέχει από το Νέο χωριό 2 χιλιόμετρα και ποτέ δεν αποκλείεται από δυσμενείς καιρικές συνθήκες.

Για το Διοικητικό Συμβούλιο
'Ο Πρόεδρος: Γ. ΔΗΜΟΠΟΥΛΟΣ
'Ο Γραμματέας: Κ. ΚΟΥΤΣΟΥΚΗΣ

1. Γ. Δημόπουλος, Πρόεδρος
- 2' Α. Θάνος, Αντιπρόεδρος
3. Κ. Κουτσούκης, Γραμματέας
4. Δ Κρίκος, Ταμίας
5. Π. Μπάρας, Σύμβουλος

Ἡ δεύτερη ἐπιστολή τοῦ κ. Δ. Ντελή

Θεσσαλονίκη 29.7.1976

Ἀγαπητοί μου φίλοι,
ὕγιένου καὶ ὑγία γιὰ σᾶς ποθῶ. Ἰδιετέραν χαρὰν καὶ ἱκανοποίησιν ἐσθάνομε πού ὁ παντοδύναμος Θεὸς μὲ ἀξίωσεν ὕστερα ἀπὸ μισὸν αἰῶνα νὰ ἔλθω σὲ ἐπικοινωνία μὲ Ἀγαπητοὺς Πεδικοὺς μου φίλους καὶ συμμαθητᾶς. Μερικοὶ ἐκ τῶν ὁποίων σήμερα δὲν ὑπάρχουν. Ἔχουν ἀκολουθήσει νορῆς τὸν δρόμο τῆς κοινῆς τῶν ἀνθρώπων Μοίρας, Μεταξὺ τῶν ὁποίων καὶ ὁ ἀγαπητός μου φίλος καὶ συμμαθητῆς Τάκης Θάνος. Ἐμπρότης ἔρχομαι μὲ τὸ γράμμα μου αὐτὸ νὰ σᾶς ἐκφράσω τὰ θεομὰ καὶ Ἐγκάρδια Συγκαρητήρια μου γιὰ τὸ ὠραῖο εὐγενὲς καὶ πολιτισμένον ἔργον τοῦ ἀναλάβατε, τὴν ἀναβίωσιν τοῦ σολόγου ἀδελφότητος Μικροχωριτῶν, ἡ ὁποία στὸ πρόσωπό σας βρῆκε τοὺς ἀνταξίους συνεχιστῆς φορεῖς καὶ ἐκφραστὰς τῶν εὐγενῶν φιλλανθρωπικῶν καὶ προοδευτικῶν σκοπῶν τῆς ἰδρύσεώς της ἀπὸ εὐγενεῖς ἀγαθοὺς καὶ προοδευτικοὺς Μικροχωρήτας γύρω στὰ 1880 στὴν Κωνσταντινούπολη. Ἀπὸ χρόνια παρακολουθοῦν τὸ ζῶηρόν καὶ ἀγρυπνόν ἔνδιαιτόν στή στοργῇ ἀγάπῃ καὶ περισιολγῇ σὲ ὅτι ἔμεινε ὡς ἀνάμιση καὶ ἱστορικὸ ἀπὸ τὴν μεγάλη συμφορὰ πού ἐβρῆα τὸ ἀγαπημένον μας χωριό. Βαθιά ἐσθάνομε λύ-

πη ὅταν στὰ δελτία πού μᾶς στέλνετε διαβάσω τὸ πρῶτον περίφανε μικρὸ χωριὸ ἡ— Ἐλβετία τῆς Ποταμίας νὰ προσφέρετε μὲ τὸ ταπεινὸν ὄνομα (Παλῆος οἰκισμὸς) αἰριοροῦμε ὅμως μὲ τὴν ἐλπίδα ὅτι ἐσεῖς ὡς φιλότιμα παιδιὰ τοῦ Χωριού μας ὡς φιλοπρόοδη προσαρμοσμένοι στίς νέες κοινωνικὲς ἐξελίξεις θὰ ἀξιοποιήσετε ὅτι ὠραῖο καὶ ὀφέλιμο εἶνε δυνατόν νὰ γίνη. Ἐσεῖς ἦσασταν ἢ ἦστε καὶ θὰ ἦστε οἱ Σωτήρες ἀπὸ τὴν ἐξόντωσιν καὶ ἀφάνειαν τοῦ ἀγαπημένου μας Χωριού.

Ἡ ἱστορία τοῦ Χωριού μας θὰ σᾶς γράψω στὴν πρώτη σελίδα ὡς τοὺς μεγαλητέρους εὐεργέτας. Στὸν Κόσμον τὰ Πλούτη καὶ ὁ κόσμος ἔρχονται περνοῦν καὶ φέβγουν, καὶ μόνο αἱ Πράξεις Μένουν. Οἱ ἀπλοὶ καὶ ἀγαθοὶ πρόγονοί μας πού διάλεξαν τὴν Ἰδεώδη τοποθεσίαν τοῦ Χωριού μας ὡς μόνιμη κατοικίαν των μέσα σὲ ῥωμαντικὸν περιβάλλον μὲ τὴν ἄγρια φυσικὴ ὁμορφίαν καὶ τὴν ὀργισμένην ἐλάσσειν. Τὸ γεγονός καὶ μόνο αὐτὸ πού μᾶς χάρισαν ἐμᾶς ἕνα τέτοιο φυσικὸν Περιβάλλον μέσα στὸ ὁποῖο ἐμεῖς ἀντιζήσαμε τὸ φῶς τοῦ κόσμου καὶ γνωρίσαμε τίς πρῶτες ἀρχὲς τῆς ζωῆς μᾶς κάμῃ νὰ ἐσθανόμεθα αἰωνία εὐγνωμοσύνην.

Ἄς μὴ λημονώμε ποτὲ τοὺς προγόνους μας, τὰς παραδόσεις μας καὶ τὴν καταγωγὴν μας. Ἡ ἱστορία τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀ-

τόμων μᾶς διδάσκει ὅτι ἄτομα καὶ λαοὶ ποὺ λησμονήσαν τοὺς προγόνους των, τὰς παραδόσεις των καὶ τὴν καταγωγὴν των, καταδικάστηκαν στὴν ἀφάνεια καὶ τὴν καταστροφή. Κατὰ τὴ γνώμη μου νομίζω ὅτι ἡ ἀναγνώριση καὶ ὁ σεβασμὸς τῶν προγόνων μας καὶ τῶν παραδοσιακῶν ἀξιών τῆς ζωῆς, ἀποτελοῦν ἠθικὸ κεφάλαιο εἰς τὴν ζωὴν τῶν λαῶν καὶ τῶν ἀτόμων. Μέσα στὸν κοσμογονικὸ αἰῶνα ποὺ ζοῦμε, σὲ ἐποχὴ μεγάλων κοινωνικῶν ρευμάτων νέων ιδεῶν καὶ ἀντιλήψεων γιὰ τὴν κοινωνία καὶ τὴ ζωὴ, κυρίως ὑλιστικῶν μέσα στὴν παγκόσμια ἐπανάσταση τῆς νεότητος ἐναντίον τοῦ κατεστημένου, μέσα στὸν κλονισμὸ καὶ τὴν ἀμφισβήτηση τῶν μεγάλων ἀξιών τῆς ζωῆς, μέσα στὸν ἀνεμοστρόβιλο καὶ τὴν παγκόσμια κοινωνικὴ ἀναταραχὴ, μέσα στὴν μηχανοποιημένη καὶ τυποποιημένη κοινωνία μας, ἡ πολυσύνθετη κοινωνικὴ ζωὴ τῆς ἐποχῆς μας μέσα στὴν καταναλωτικὴ κοινωνία, τὴν κοινωνία τῆς ἀφθονίας, τῆς σπατάλης ἐποχῆς μας.

Ἔως καὶ τοῦ χυδαίου καὶ θρασὺ ὕλισμοῦ Ἐμεῖς ἀγαπητοὶ μου φίλοι ποὺ περᾶσαμε μέσα ἀπὸ τὸ καμίνι τοῦ χρόνου καὶ ζήσαμε τὴ κληρὴ καὶ ἀδυσώπητη πραγματικότητα, ἃς βαστάξουμε ψηλὰ τὴ σημαία τῶν παραδοσιακῶν ἀξιών καὶ τῆς Ρουμελιώτικης λεβεντιάς, ποὺ μέσα στὰ βάθη τῶν αἰῶνων λάμπουν σὰν τὰ διαμάντια μέσα στὸ σκοτάδι. Ἡ χιλιοτραγουδι-σμένη λεβεντιά τῶν προγόνων μας, ἔνα ἀπὸ τὰ εὐγενέστερα, ὑπερήφανα καὶ ἠρωτικότερα συνθήματα τῆς Ρουμελιώτικης ψυχῆς. Ἄς μὴν ἐπηρεασθοῦμε ἀπὸ τὰ πλάνα καὶ ρεαλιστικὰ κηρύγματα τῶν μοντέρνων νεωτεριστῶν τῆς ἐποχῆς μας,

ποὺ μᾶς λένε ὅτι ἀπὸ τὴν μεγαλειώδη κοινωνικὴ ἐξέλιξη καὶ τὸν ἐπιστημονικὸ θρίαμβο θὰ γεννηθεῖ ἡ νέα ἠθικὴ. Ἐμεῖς πολὺ ἀμφιβάλλουμε γιὰ τὴν νέα ἠθικὴ καὶ ἂν θέλουμε τὸ πιστεύουμε.

Ἐμεῖς πιστεύουμε μόνο στὴν αἰώνια ἠθικὴ τῶν προγόνων μας καὶ στὰ ιδεώδη τοῦ Ἑλληνοχριστιανικοῦ Πολιτισμοῦ.

Μὲ ἀγάπη

Σᾶς φιλοῦ ὅλους πέρα γιὰ πέρα

ὁ φίλος σας

Δ. Σ. ΝΤΕΛΗΣ

Ταχυδρομικῶς σᾶς στέλνω 1500 δραχμῆς, δηλαδή:

Εἰς μνήμην τῶν γονέων μου δραχ. 500.

Εἰς μνήμην τῶν εὐγενῶν μορφῶν καὶ ἰδρυτῶν τῆς Μεταμορφώσεως τοῦ Σωτήρος δραχ. 500.

Εἰς μνήμην τοῦ σεβαστοῦ μου δασκάλου Κούστελα δραχ. 250.

Ἐπίσης εἰς μνήμην τοῦ σεβαστοῦ μου δασκάλου Δημητρίου Κουκοβῆ δραχ. 250.

Υ.Γ.: Νὰ μὲ συγχωρεῖτε διότι ἔρχομαι κάπως καθυστερημένος στὴν οικονομικὴ βοήθεια τοῦ ἀγαπημένου μου Χωριοῦ, ἡ ὁποία ὀφείλεται εἰς λόγους τελείως ἀνεξάρτητους ἀπὸ τὴν θέλησή μου. Ἐγὼ πάντοτε ἀπὸ τὴν πρώτη στιγμή ὑποστήριξα τὰ δίκαια τοῦ χωριοῦ μας καὶ ἡμῶν με τὴν ἀποψη νὰ μὴ γίνῃ τὸ Νέο Χωριό ἐκεῖ ποὺ ἔγινε, ἀλλὰ νὰ συνεχισθεῖ στὶς Λόγγοβες, Ἅγιο Σώστη Νικολὸ καὶ νὰ τραβήξῃ πρὸς τὰ Κάτω Θανασάλωνα, Ἀμπέλια ἀντίκρου στὸν Ἅγιο Νικόλα, Ἅγιους Ἀποστόλους, μέχρι Ἅγιο Ἰωάννη θὰ εἶχε πολὺ καλύτερη θέα τὸ χωριό μας ἀπὸ κεῖ ποὺ εἶναι σήμερα.

Έντυπα που ήάβαμε

Περιοδικά:

1. *Ή Φωνή του Μεγάλου Χωριού Εύρουτανίας* (άρ. φύλλον 27 - 32) 'Ιούλιος - Δεκέμβριος 1977 'Ιανουάριος - Δεκέμβριος 1978 Τριμηνιαία έκδοση του Συνδέσμου Μεγαλοχωριτών «Ή Άγία Παρασκευή».

Περιέχει πλουσιώτατη ύλη. Ξεχωρίζουμε τό αφιερωμένο στον αυτοδίδακτο Μεγαλοχωριτή Ζωγράφο Σπ. Παλιούρα (1877 - 1957) άρθρο, που αναδημοσιεύεται από τό περιοδικό «ό Ροταριανός "Ομιλος Πειραιώς». Τίς ενδιαφέρουσες σελίδες από τό Μητρώο άρθρον τής Κοινότητας Μεγ. Χωριού, που δίνουν επιγραμματικά, τήν ιστορία του κάθε Μεγαλοχωριτή ανατρέχοντας ένα αιώνα πίσω.

*Άρθρο σχετικά με τή δραστηριότητα των Μεγαλοχωριτών στην Αυστραλία του κ. Γ. Σταυράκη, τά σχετικά με τή Γεν. Συνέλευση του Συνδέσμου και ποικίλες άλλες δραστηριότητές του. Τήν αναγγελία και τό πρόγραμμα του Γεωργοκτηνοτρο-

φικου Συνεταιρισμού Ποταμάς Εύρουτανίας. Ξεχωρίζουμε ακόμη τίς σελίδες «Μεγαλοχωρικά Πένθη» που ήσαν πάρα πολλά τό χρόνο που πέρασε: (Τάκης Τουλούπας, Γ. Τουλούπας Αϊκ, Δ. Κρίκου, Κ. Γαβρίλης κ.ά).

Τέλος σημειώνουμε τήν αναγγελία τής χειροτονίας στις ΗΠΑ σέ ιερέα του κ. Μιχαήλ Δ. Βαστάκη γιό του έθνομάρτυρα άείμνηστου Δημ. Βαστάκη και άδελφό του σεβαστού μας Πρωτοπρεσβύτερου π. Κωνστ. Δ. Βαστάκη. Συγκινητική ή περιγραφή τής χειροτονίας του από τόν άδελφό του χειροτονθέντος παπα - Κώστα και γεμάτες άγάπη οί προσρήσεις και εύχές του γιά τόν χειροτονθέντα άδελφό. Προσθέτουμε κι έμεις τό άξιον τής ιεροσύνης και τής πατρικής κληρονομιάς στο νέο λειτουργό του 'Υψίστου!

2. *Χωριάτικοι Άντίλαλοι* (Έκδοση του Συλλόγου «Καλλιακούδα» των καταγομένων από τά Χωριά Βύθισμα — Καστανούλα — Κοντός — Ρωσκά — Στουρνάρα — Ψιανά, που μένουν στην Άθήνα). Τεύχος 3ο Αύγουστος — Δεκέμβριος 1978. Άξιόπαινη ή νέα αυτή συλλογική έκδοση των συντοπιτών μας, που κοντά στις έλλείψεις των ρημαγμένων χωριών προβάλλει τίς παραδοσιακές όμορφίες τους και τίς τόσες άτομικές ή κοινοτικές πρωτοβουλίες που βοηθούν στη βελτίωση τής ζωής στα χωριά αυτά.

*Ανάμεσα στα ποικίλα άρθρα: «Ή άξιολογία τής Καλλιακούδας», τής σύνταξης, τίς έντυπώσεις από τά Ψιανά» τής ά. διηγήρου Π. Εθαγγελάτου, «Ή Τουρκοκρατία στο χωριό μας» του Χ. Γιαννακόπουλου, «Πέρασα και έγώ τό κακογίόφυρο» του Κ. Κωτσοκάλη, «Οί κυνηγοί μας» του Γ. Βράχα, «Τά παδικά μου χρόνια στο χωριό» του Φ. Πανογιώργου, «Χαιρετισμός» του Γ. Μεριγγούνη, «Ρωσκά» του Ν. Φραγκούλη, «Τά παλιά σάτια τής Καστανούλας» του Κ. Χειμάρα, «Θρόλοι και παραδόσεις» του Κ. Βάρσου, «όδοιπορικό στο χωριό» του Κ. Παναγιώτου, Πώς βλέπουν τό χωριό τά παιδιά μας: Ποϋ θα ήθελα νά ζήσω περισσότερο και γιατί;» τής Θεοδώρας Π. Μαντζή, μαθήτριας Γ' Γυμνασίου, «Αύτοι που δέν ξεχασαν τά χωριά» και άλλη εκλεκτή ύλη, ποιήματα κ.λ.π.

3. Σ τ ε ρ ε ά 'Ε λ λ ά ς: Μηνιαία Εικονογραφημένη Έπιθεώρηση ποικίλης ύλης τ 114 — Δεκέμβριος 1978 Τό μοναδικό αυτό περιοδικό γενικού ενδιαφέροντος γιά τή Ρούμελη, που συμπλήρωσε ήδη δέκα χρόνια ζωής, έκδίδει ό δημοσιογράφος κ. Ήλ. Άσημακόπουλος.

Στό τεύχος τούτο περιλαμβάνει ένδιαφέρουσα ύλη. Σημειώνουμε μεταξύ άλλων, του Άπ. Ζορμπά, άφιέρωμα στον Μάριο Χακκά, διαλεχτό Ρουμελιώτη λογοτέχνη που πέθανε νέος (1931 - 1972), του Π. Ι. Βασιλείου, Δυό επιστολές του Άν.

Γόρδιου, τοῦ Δ. Νάτσιου, "Άγνωστα καὶ ἀνέκδοτα Λαμιώτικα ἔγγραφα, τοῦ Δ.Μι-
κη, Αἱ τρεῖς μεγαλύτερα συμφυρεῖς τῶν
Ἑλλήνων κατὰ τὸν ἱερόν Ἄγωνα, τοῦ Ν.
Σκιαδά, Ἄποψη τῶν πολεμικῶν γεγο-
νότων τοῦ 1821 - 23, τοῦ Δ. Χαλατσά,
Τεχνολογία καὶ καλῆς Τέχνης, καὶ κοιτι-
κῆ τοῦ βιβλίου, ποῦ γράφει ὁ γνωστός ἰσ-
τορικός καὶ συγγραφεὺς Π. Ι. Βασιλείου
κ.ἄ.

Β ι β λ ι α

Τ ρ ε ῖ ς ὀ μ ι λ ί ε ς: Τιμητικὸ Ἄ-
φιέρωμα στὸν Πάνο Ι. Βασιλείου ἀπὸ τὴν
πνευματικὴ πρὸς τιμὴν του ἐκδήλωση στὴν
Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία Ἀθηνῶν στὶς
14 - 3 - 77 γιὰ τὴν 50 χρόνια πνευματικὴ
προσφορὰ του. Τῆς Ὀμοσπονδίας Ρομμε-
λιωτῶν Ἑλλάδος Ἀθήνα 1978 .σελ. 244.

Στὸν τιμητικὸ αὐτὸ τόμο περιέχονται
τρεις ἐκτενεῖς ἀναλύσεις γιὰ τὸ ἔργο καὶ

τὴ ζωὴ τοῦ διακεκριμένου Εὐρυτάνα Ἱστο-
ριοδίφη καὶ συγγραφεῖ Π. Ι. Βασιλείου,
ποῦ κατάγεται ἀπὸ τὴν Ἀγ. Τριάδα.

Οἱ τρεῖς ἀναλύσεις ποῦ ἔγιναν ἀπὸ ἰσά-
ριθμους ὀμιλητῆς κατὰ τὴν παραπάνω
Πνευματικὴ ἐκδήλωση ἐμφανίζονται ἐδῶ
συμπληρωμένες καὶ βασισμένες πάνω σὲ
πηγές καὶ στοιχεῖα ποῦ ἀφοροῦν τὴν πο-
λυσχιδῆ δράση τοῦ τιμωμένου συγγραφεῖ.
Τὰ κείμενα ποῦ ἐπιμελήθηκαν οἱ τρεῖς
ὀμιλητῆς ἀναφέρονται: α) στὴν κοινωνι-
κὴ δράση καὶ προσφορὰ τοῦ Τιμωμένου
τοῦ κ. Στ. Βασιλόπουλου, β) στὸ δη-
μοσιογραφικὸ καὶ βιβλιοκριτικὸ ἔργο του
τοῦ κ. Κλ. Κουτσούκη, γ) στὸ ἱστοριοδι-
φικὸ, ἱστορικὸ καὶ τὸ λογοτεχνικὸ ἔργο
τοῦ Π. Βασιλείου, τοῦ Σ. Κόλλια.

Τὸ ἔργο συμπληρώνεται μ' ἓνα κατάλογο
152 ἔργων καὶ δημοσιευμάτων, ποῦ δίκαια
καταξιῶνουν τὸν Π. Ι. Βασιλείου ὡς ἓνα
ἀκάματο ἐργάτη τῆς ἔρευνας καὶ τοῦ
πνεύματος.

Μιά ἄποψη τοῦ Μικροῦ Χωριοῦ μὲ τὴν καινούργια ἐκκλησίᾳ του.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ - ΣΧΟΛΙΑ

ΕΥΡΥΤΑΝΙΚΑ

Πρίν από τὸ τέλος τοῦ 1978 ἡ Πανευρτανικὴ "Ἐνωσις" τῶν ἐν Ἀθήναις Εὐρυτανίων ἀπέκτησε νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο πὸν ἀποτελοῦν οἱ κ. κ. Π. Κωστοπαναγιώτης, Πρόεδρος, Π. Κολόκας, ἀντιπρόεδρος, Δήμητρα Τσουγκοῦ, Γραμματέας, Στ. Βασιλόπουλος, Ταμίας, Χρ. Κοκοτίνης, ἔφορος καὶ Γ. Σερετάκης, Σ. Μπαλωμένος, Δ. Εὐαγγελοδηῆμος, Ν. Καραθάνας, μέλη.

Ἡ νέα Δοικὴση ὁργάνωσε μὲ ἐπιτυχία διὰ λέξι στὴν Ἀρχαιολογικὴ Ἐταιρεία μὲ ὁμιλητὴ τὸν γνωστὸ λογοτέχνη συγγραφέα κ. Μιχ. Σταφυλᾶ πὸν συνήρασε τὸ ἀκροατήριον μὲ τὸ θέμα: «Ὁ Γιάννης Βλαχογιάννης καὶ τὸ Ἀρχεῖο Ἀγωνιστῶν τοῦ 1821». Ἡ νέα Δοικὴση στίς ἐπιδιώξεις της νὰ κινήσει τὸ ἐνδιαφέρον γιὰ τὴν Εὐρυτανία προγραμματίζει ἔκθεση τοῦ Εὐρυταν. δάσους, βιβλίων, φωτογραφιῶν μὲ θέμα τὴν Εὐρυτανία κ.λ.π. τὸ Μάϊο στὴν Ἀθήνα.

Τῆς εὐχόμεστε κάθε ἐπιτυχία γιὰ τὸ καλὸ τῆς Εὐρυτανίας.

Ο ΠΡΩΤΟΣ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Ἡ Εὐρυτανία ἔγινε Μητρόπολη ξεχωριστὴ καὶ ἀπέκτησε τὸν πρῶτο Μητροπολίτη της, τὸν σεβασμώτατο κ. Νικόλαο. Ἡ ἐνθρόνιση ἔγινε στὸ Καρπενῆσι στίς 24.2.79

Μαζὶ μὲ τὰ συγχαρητήρια μας καὶ τὸ καλωσόρισε κλίνουμε κι ἑμεῖς εὐλαβικὰ τὸ γόνυ στὸν νέο πνευματικὸ μας ποιμέναρχη μὲ τίς εὐχές μας νὰ εἶναι πλοῦσια τὰ πνευματικὰ ὀφέλη ἀπὸ τὴν παρουσία του ἀνάμεσα στὸν πονεμένο καὶ μέχρι τώρα ξεχασμένο Εὐρυτανικὸ λαό. Ἀκόμη εὐχόμεστε ὅπως ἡ ἐκκλησιαστικὴ καὶ πνευματικὴ αὐτὴ προαγωγή τῆς Εὐρυτανίας γίνεῖ ἡ ἀπαρχὴ (ἀπὸ Θεοῦ ἄρχεσθαι) καὶ γιὰ τὴν

καλύτερευση καὶ προκοπὴ τῆς ὑλικῆς ζωῆς τῶν κατοίκων της.

ΕΤΑΙΡΕΙΑ ΑΝΑΠΤΥΞΩΣ ΤΗΣ ΕΥΡΥΤΑΝΙΑΣ

Ἰδρύθηκε πρόσφατα Ἐταιρεία Ἀναπτύξεως τῆς Εὐρυτανίας μὲ τὴν ἐπωνυμία «ΕΥΡΥΤΑΝΙΑ Α.Ε.» Πρόεδρος τοῦ Δ. Σ. τῆς Ἐταιρείας εἶναι ὁ κ. Ν. Γαζῆς τέως ὑπουργὸς καὶ μέλη του τοπικοὶ παράγοντες καὶ ἐκπρόσωποι τοπικῶν ὑπηρεσιῶν.

Σκοποὶ τῆς Ἐταιρείας θὰ εἶναι: ἡ διενέργεια ἀπογραφικῶν ἐρευνῶν ὅλων τῶν φυσικῶν πόρων τῆς περιοχῆς» ἡ ἐκπόνηση μελετῶν ἐκτελέσεως ἔργων, ἡ ἀξιοποίηση τῶν δασικῶν, κτηνοτροφικῶν, ἀλειτουργικῶν, γεωργικῶν, Τουριστικῶν καὶ ἄλλων φυσικῶν πόρων κ.ἄ.

Χαιρετίζουμε τὴ στροφή αὐτὴ τοῦ κρατικοῦ ἐνδιαφερόντος πρὸς τὴν Εὐρυτανία καὶ σφιγγομε θερμὰ τὸ χέρι, ὅσων συνέβαλαν νὰ πραγματοποιηθεῖ τὸ πρῶτο βήμα γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς ξεχασμένης αὐτῆς περιοχῆς.

ΡΟΥΜΕΛΙΩΤΙΚΑ

Στίς 21 - 3 - 79 ἔγινε ἡ Γενικὴ Συνέλευση τῆς Ὀμοσπονδίας Ρουμελιωτῶν Ἑλλάδος (Ο.Ρ.Ε) σὲ αἶθουσα τοῦ Ξενοδοχείου ΕΣΠΕΡΙΑ ΠΑΛΛΑΣ ΧΟΤΕΛ Στὴν Ὀμοσπονδία ἐκπροσωποῦνται καὶ τὰ 150 Ρουμελιώτικα Σωματεία. Στὴ Συνέλευση παρέστησαν ὁ Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητος κ. Γ. Δημόπουλος καὶ ὁ Γραμματέας κ. Κ. Κουτσούκης.

Ἀπὸ τῆς δράσης τῆς Ο.Ρ.Ε. σημειώνουμε τὴν ὁργάνωση τοῦ Παν - Ρουμελιώτικου Συνεδρίου πὸν θὰ γίνεῖ στίς 16 καὶ 17 Μαΐου 1979 Σ' αὐτὸ θὰ γίνον εισηγήσεις γενικὰ γιὰ τὴν ἀνάπτυξη τῆς Ρούμελης.

Ἀπὸ τίς προγραμματικὰς δηλώσεις τοῦ Προέδρου τῆς Ο. Ρ. Ε. κ. Δ. Γαίκα παραθέτουμε μικρὸ ἀπόσπασμα: ἐπειδὴ νομίζουμε ἀπευθύνεται σὲ κάθε Ρουμελιώτη καὶ εἶναι πρὸ παντὸς ἐπίκαιρο:

«Συνιστάται ἔστω καί ἐπ' ἐλάχιστο χρόνο, ἡ ἐπιστροφή μας στήν Ρούμελη καί ιδιαίτερα στή γενέτειρά μας κατά τῆς ἐορτῆς καί διακοπῆς, κατά τὸν χρόνο τῆς ἀδείας μας, ἀκόμη καί ἡ ὁργάνωση εἰδικῶν ἐκδρομῶν, διαθέτοντες πρὸς τοὺς συγγενεῖς, τοὺς φίλους καί τοὺς πατριώτες μας κάθε στοργή καί καλωσύνη καί κάθε δυνατή ἠθική καί ὕλική ἀρωγή γιὰ ἀποκατάσταση τῆς ψυχικῆς ἐνότητας καί γιὰ καλύτερη καί ἀνάπτυξη τῆς κοινῆς προσαθείας, γιὰ τὴν ἀνύψωση τοῦ βιοτικῆς ἐπιπέδου ἐκείνων πὸν παραμένουν στή γενέτειρά μας.

Δὲν ἀρκεῖ ὅμως μόνο αὐτό. Ἡ ἐπιστροφή μας στή Ρούμελη θὰ πρέπει νὰ εἶναι

περισσότερο θετική. Θὰ πρέπει νὰ ἐπισκευάσωμε καί νὰ συντηρήσωμε τὰ σπίτια μας στὸ χωριό μας καί ὅσοι δὲν ἔχομε νὰ ἀνοικοδομήσωμε, ἀν μπορούμε νέα, γιὰ νὰ βρισκόμαστε περισσότερο κοντὰ στοὺς δικούς μας, γιὰ νὰ διατηρήσωμε ζωντανή τὴν παράδοση.

Τοῦτο ἄλλωστε ἐπιβάλλει ἢ θὰ τὸ ἐπιβάλλη πολὺ σύντομα, ἡ ὑγιεινὴ μας ὑπόσταση, ἡ ψυχικὴ, πνευματικὴ καί σωματικὴ μας ἀνάπαυση, μακριὰ ἀπὸ τὸ ἀγχος τῆς μεγαλουπόλεως καί τοῦ μολυσμένου περιβάλλοντός τῆς. Πολὺν δὲ περισσότερο ὅταν πολὺ σύντομα θὰ καθιερωθῇ τὸ πενήθηρον ἑβδομαδιαίας ἐργασίας καί θὰ ἔχομε ὅλο 140 περίπου ἡμέρες ἀργίας κάθε χρόνο».

ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ
ΕΥΧΕΤΑΙ ΕΓΚΑΡΔΙΑ ΣΕ ΟΛΟΥΣ ΤΟΥΣ
ΜΙΚΡΟΧΩΡΙΤΕΣ ΕΔΩ ΚΑΙ ΣΤΗΝ ΞΕΝΗΤΕΙΑ
ΚΑΘΩΣ ΚΑΙ ΣΤΟΥΣ ΦΙΛΟΥΣ ΤΟΥ ΜΙΚΡΟΥ
ΧΩΡΙΟΥ «ΚΑΛΟ ΠΑΣΧΑ»
«ΚΑΛΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ» — «ΧΡΟΝΙΑ ΠΟΛΛΑ»

ΤΟΥΡΙΣΤΙΚΕΣ ΠΛΗΡΟΦΟΡΙΕΣ

Τὸ Μικρὸ Χωριό, μοναδικὸ σὲ ἕλη τὴν Εὐρυτανία διαθέτει:

- 1.— Δύο διώροφα Ξενοδοχεῖα (μὲ 12 καί 24 κρεβάτια) μὲ ἑστιατόριο. (Ἀπευθύνεσθε κ. Σ. Γεωργακαράκο τηλ. (0237) 41.221 & κ. Α. Ζαφειράπουλο τηλ. (0237) 41.206.
- 2.— Περὶ τὰ 60 κρεβάτια σὲ σπίτια.
- 3.— Δύο καφενεῖα - ἑστιατόρια (κ.κ. Π. Γιαννακόπουλος, Β. Πλάκας), δύο μπακάλικα (κ. Σ. Κυρίτσης), ἓνα περίπτερο γιὰ ψιλικά, ἐφημερίδες κλπ. (κ. Γεωργόπουλος).

κοινωνικά

Γάμοι:

Πρόσφατα έγιναν οι γάμοι των εξής χωριανών μελών της 'Αδελφότητας:

1. Δίδας Δέσποινας Γεωργίου Μώρη με τον κ. Δημ. Καρόπουλο (επίσης εκ Μικρού Χωριού. Θεσσαλονίκη 21 Δεκεμβρίου 1978.

2. Δίδας Νίνας Χρ. Θάνου με τον κ. Τάσο Νικητάκη. 'Αθήνα 27.12.78.

3. Δίδας Φρόσως Νικ. Κουτσούκη με τον κ. Νικόλαο Φρίγκα. 'Αθήνα 28. 1. 79.

4. Κου Κωνσταντίνου Ι. Θάνου με την διδα Νινέττα Καμαριώτη. 'Αθήνα 21.2.1979.

Ευχόμαστε σ' όλους βίον ευτυχῆ.

Αικ. Δ. Κρίκου

Δημ. Κρίκου. (τὸ γένος Βασιλοπούλου ἀπὸ τὸ Μεγάλο Χωριό).

Μὲ ἀληθινὸ πόνο καὶ συντριβὴ συγγενεῖς, συμπατριῶτες καὶ πολυπληθεῖς φίλοι καὶ γνωστοὶ τῆς οἰκογένειας παρακολούθησαν τὴν κηδεαία τῆς στὸ Χαλάνδι, τῆ δευτέρῃ μέρα τῶν Χριστουγέννων.

Δὲν θρῖσκει κανεὶς εὐκολὰ λόγια παρηγορίας γιὰ τὸν ξαφνικὸ καὶ ἄδικο αὐτὸ χαμό.

Ὁ ἐκλεκτὸς σύζυγός τῆς ποὺ ἡ κακὴ μοῖρα φθόνησε τὴν οἰκογενειακὴ του εὐτυχία, τὰ ἄμοιρα παιδιὰ του ποὺ στερήθηκαν τόσο πρόωρα τὴ ζεστασιὰ τῆς στοργικῆς καὶ ἀναντικατάστατης μανούλας τους, οἱ γονεῖς τῆς ποὺ ἔχασαν ἀπὸ κοντὰ τους τὴν ἀξιολάτρευτὴ κόρη τους, τ' ἀδέλφια τῆς, ποὺ μερικὰ ἤλθαν ἀπὸ τὴν ἀκρῆ τῆς γῆς γὰ δώσουν τὸν τελευταῖο ἀσπασμὸ στὴν ἀγαπημένη ἀδελφῆ τους, ἃς παρηγορηθοῦν λίγο με τὴ σκέψη ὅτι ἡ Κατερίνα τους θὰ μείνει ἀλησμόνητη γιὰ τὴν καλωσύνη καὶ τὴ χαρὰ ποὺ σκόρπιζε γύρω τῆς. Κι' ἦταν ἀκριβῶς στίς στιγμὲς τῆς χαρᾶς ποὺ ζήλεψε ὁ χάρος καὶ τῆς ἔκοψε γιὰ πάντα τὸ νῆμα τῆς ζωῆς τῆς.

Ευχόμαστε ὁ Θεὸς νὰ τὴν ἀναπαύσει καὶ νὰ δώσει σ' αὐτοὺς παρηγοριὰ καὶ ἀπάλυνση τοῦ πόνου τους.

Σημείωση:

Στὴ μνήμη τῆς Κατερίνας Δ. Κρίκου ἡ 'Αδελφότητα ἔστειλε 3.000 δρχ. εἰς τὸ Δημοτικὸ Σχολεῖο τοῦ Χωριοῦ καὶ ἄλλες 3.000 δρχ, στὸ 'Ήσυχαστῆ-

Πένθη

ΑΙΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Μὲ θλίψη μας ἀνακοινώνουμε θανάτους συγχωριανῶν μας ποὺ πέθαναν πρόσφατα, ἐκφράζοντας συγχρόνως τὰ συλλυπητήρια τῆς 'Αδελφότητας στίς οἰκογένειές τους.

ΑΙΚΑΤΕΡΙΝΗ Δ. ΚΡΙΚΟΥ

'Εμειναν ἀναυδοὶ ὅσοι ἀνήμερα τῶν Χριστουγέννων ἔμαθαν γιὰ τὸν αἰφνίδιο θάνατο τῆς ἀλησμόνητης Κατερίνας

** Οἱ ἀναγνώστες συγχωριανοὶ νὰ μᾶς συγχωροῦν ὅταν δὲν θρῖσκουν στίς στήλες αὐτὲς ὀρισμένα «κοινωνικά συμβάντα». Εἶναι διότι δὲν τὰ πληροφορηθήκαμε ἔγκαιρα ἢ καὶ καθόλου. Γι' αὐτὸ παρακαλοῦμε νὰ μᾶς τὰ ὑπεθυμίσουν γιὰ νὰ τὰ δημοσιεύσουμε σὲ ἐπόμενο τεύχος.

ριο - Γηροκομείο «ή όσία Μαρία ή Αίγυπτία».

Η Ίερά Κοινοβιακή και Σταυροπηγιακή Μονή Παναγίας Τατάρνης Εύρυτανίας στήν όποία άνήκει τό Ήσυχαστήριο - Γηροκομείο μās απέστειλε τήν παρακάτω έπιστολή:

Έν Ίερά Μονή Τατάρνης τή 17.1.79
Πρός
τήν Άδελφότητα Μικροχωριτών
«Μεταμόρφωσης του Σωτήρος»,
εις Ά θ ή ν α ς.

Άξιότιμοι κύριοι,

χαίρετε έν Χριστώ Ίησού.
Εύχόμεθα υγείαν αδιάπτωτον και τήν κατ' άμφο ένί έκάστω.

Ελάδομεν διά ταχυδρομικής έπιταγής τό ποσόν των τριών χιλιάδων δρχ. ύπέρ του ήμετέρου Ίερού έν Μικρή Χωρίω Ήσυχαστηρίου, εις μνήμην Αϊκατερίνης Κρίκου και θεριμώς ευχαριστούντες διά τής παρούσης πενιχράς έπιστολής, αποστέλλομεν άμα συνημμένως και αποδεικτικόν εισπράξεως.

Ο αδόκητος θάνατος τής άειμνήστου μεγάλως και ήμās έλύπησε, διότι καλώς εγγινώσκομεν τά κατ' αυτήν τήν αοίδιμον, ίδια δέ τήν περι τά καλά έφесιν ταύτης και τήν μεγάλην ευλάβειαν δι' ής έξόχως έκοσμείτο. Κύριος ό Θεός αναπαύσαι ταύτην έν χώρα ζω-

νων, δίδη δέ παρηγορίαν τοίς οικείοις αυτής.

Μετά συλληπητηρίων ευχών και έξ όνόματος των άδελφών του Ίερού τής όσίας Μαρίας Ήσυχαστηρίου και τής έν Κυρίω άγάπης και έξαιρέτου εκτιμήσεως.

ό Καθηγούμενος
έλάχιστος έν Ίερομονάχης
και οι συν έμοι έν Χριστώ άδελφοί

Ο ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ ΜΑΣΤΡΟΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

Στις 9.2.79 πέθανε στή Θεσσαλονίκη όπου ζούσε με τήν οικογένειά του ό Χαράλ. Σ. Μαστρογεωργόπουλος. Ο άποθανών άσθενοσε από καιρό.

Ο ΚΩΣΤΑΣ ΤΖΟΥΦΡΑΣ

Ένας φέρελπις νέος που πρόσφατα έκλέχτηκε κοινοτικός σύμβουλος (πρώτος με ψήφους 40, όπως αναφέρουμε σε άλλη στήλη του περιοδικού) δέν ύπάρχει πιά.

Ο Κ. Τζούφρας οδηγώντας τό 3)4 φορτηγό αυτοκίνητό του, έξέφυγε από τό δρόμο του κοντά σε γέφυρα στό χωριό Βίτολι (Λαμίας - Καρπενησιού) με αποτέλεσμα νά ανατραπεί τό αυτοκίνητο και νά χτυπήσει θανάσιμα ό οδηγός του.

Γ Ρ Α Φ Ε Ι Ο Ν Μ Ε Τ Α Φ Ο Ρ Ω Ν

ΙΩΑΝΝΟΥ Ν. ΛΙΑΠΗ

Κηφισσού 91 — Σταθμός Φορτηγών Αυτοκινήτων

ΓΡΑΦΕΙΟΝ Β - 8 ΤΗΛ.: 3452.186 — 3454.825

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΛΑΜΙΑΣ ΚΥΠΡΟΥ 90 — ΤΗΛ.: 24.191

ΓΡΑΦΕΙΟΝ ΚΑΡΠΕΝΗΣΙΟΥ ΤΗΛ.: 22.480

ΕΛΕΝΗ Δ. ΔΕΡΜΑΤΑ

Ἐκλείσει μόλις χρόνος ἀπὸ τότε πὺ ἡ ἀγγελικὴ ψυχὴ τῆς εἰκοσάχρονης Ἑλένης, φτερούγισε στοὺς οὐρανοὺς. Ἡ ἀγιατρευτὴ ἀρώστεια τὴν αἰδέψε καιρὸ. Στὴ μνήμη της εἶναι ἀφιερωμένοι οἱ παρακάτω συγκινητικοὶ στίχοι ἐκλεκτοῦ συνεργάτη.

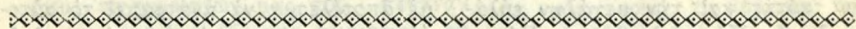
Ε—Ἰχε ἓνα φῶς ἀνάσπερο κι εὐγενικὸ ἡ μορφὴ της
Λ—ουλούδι ἄγριο τοῦ βουνοῦ στὴ λαμπερὴ δροσιά του
Ν—ἀ τίς χρυσώσει πῶς πολὺ γιὰ πείσμα τοῦ ἐλάτου
Ε—παίξε ὁ ἥλιος στὶς ξανθὲς πλεξούδες καταλύτης
Η—ρεμὴ πάντα καὶ σεμνὴ, σὰν πέρδικα στὰ πλάγια

Δ—ἐν ἄνθισε τὸ ξένοιαστο γέλιο στ' ἀχνὰ της χεῖλη
Ε—μοιάζε σὰν ἀπόκοσμη, σκορπούσε κρύφια μάγια
Ρ—υάκι πὺ κελάρυζε σὲ μυρωμένο Ἀπρίλη
Μ—οἶρα κακὴ τὴ φθόγγε τῆς ῥίχνει πικρὸ βόλι
Α—γῶνα ἄρχισε μάταιο, μαζὶ τὸ σπιτικό της
Τ—ἦν εἶδε πὺ βασίλεψε σὰν ἄνθος στὸ περβόλι
Α—δάκρυτο δὲν ἔμεινε μάτι στὸ μισεμὸ της.

Αρ—νος

ΜΝΗΜΟΣΥΝΟ ΚΑΙ ΑΛΛΩΝ

Μνημονεύουμε ἀκόμα τὴν Εὐανθία Μπιλέτα, τὴν Εὐθυμία Πέτσικα, τὴν Καλλιόπη Φλώρου, τὴν Μαρία Μουχρίτσα καὶ τὸν Κώστα Πλάκα (Κοτρώνη), πὺ πέθαναν τὸν προηγούμενο χρόνο.

ΜΑΝΘΟΣ ΚΟΜΠΟΡΟΖΟΣ ΕΠΕ

ΑΠΟΘΗΚΗ
ΗΛΕΚΤΡΙΚΩΝ ΣΤΣΚΕΤΩΝ
ΟΙΚΙΑΚΗΣ ΧΡΗΣΕΩΣ
Βουρναίου 8 — ΑΜΠΕΛΟΚΗΠΟΙ
ΤΗΛ. 6427.591, 6469.446 — ΑΘΗΝΑΙ

Τηλεοράσεις, Πλυντήρια, Κουζίνες,
Ψυγεία, Ἀπορροφητήρες Κουζινῶν,
Θερμάστρες

ΧΟΝΔΡΙΚΗ — ΔΙΑΝΙΚΗ ΠΩΛΗΣΙΣ
ΕΙΣ ΤΙΜΑΣ ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΩΝ

«Αφοὶ ΖΟΡΜΠΑΛΑ Ο.Ε.»

ΚΟΤΡΤΙΝΕΣ ΚΑΤΑΚΟΡΤΦΩΝ
ΠΕΡΣΙΔΩΝ ΟΛΛΑΝΔΙΑΣ
«COULISE»

ΒΕΝΕΤΙΚΑ ΣΤΟΡ & ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ
ΑΝΑΡΤΗΣΕΩΣ ΚΟΤΡΤΙΝΩΝ

ΔΑΝΙΑΣ «FABER»

TENTEΣ ΑΛΟΤΜΙΝΙΟΥΤ

«S - «PROFIL»

Γκλύστη 34 — ΝΕΟΣ ΚΟΣΜΟΣ
ΤΗΛ.: 9013.344 — 5 — 6

ΜΠΑΡΛΑΣ

ΔΙΠΛ. ΕΥΡ. Υ.Ε. 37072 - 38891

ΜΗΧΑΝΙΣΜΟΙ ΣΥΡΟΜΕΝΩΝ ΘΥΡΩΝ **ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΑΡΛΑΣ Ε.Π.Ε.**

ΠΡΩΤΟΠΑΠΑΔΑΚΗ 24 - ΓΑΛΑΤΣΙ

 2013860 - 2912337

Μηχανικοί, Έργολάβοι, Ξυλουργοί

Ο ΠΕΤΡΟΣ ΜΠΑΡΛΑΣ

Μετά από πολυετή πείρα επί των Ξυλουργικών έργων έφευρε τόν τελειότερον μηχανισμόν συρομένων θυρών αντικαταστήσας ούτω άπαντας τούς έν χρήσει μηχανισμούς.

Καί τούτο διότι ή ΕΞ άλουμίνιου ράγα είναι κατασκευασμένη από σκληρό ντουραλουμίνιον ώστε νά δύνασται ν' άντέχη σέ πολύ βαριά θυρόφυλλα και ό μηχανισμός καλύπτει τό κενόν (χάσμα) άνωθεν τής άνηρτημένης θύρας.

Καί τό ποιό ΕΠΑΝΑΣΤΑΤΙΚΟ διά τήν όργάνωσιν τής συγχρόνου κατοικίας. Τόσων ή ΜΟΝΟΦΥΛΛΟΣ ΧΟΝΕΥΤΗ ΘΥΡΑ όσων και ή ΕΞΩΤΕΡΙΚΗ τοποθετείται και εξάγεται άνευ ούδεμιός έπεμβάσεως, δηλ: δέν χρειάζονται καθρέπτες μπροσού και γυφσοανίδες.

ΠΡΟΣΟΧΗ:

Ζητάτε μηχανισμούς ΜΠΑΡΛΑ και όχι ΤΥΠΟΥ ΜΠΑΡΛΑ είναι αντίγραφοίς του μηχανισμού μας.

Διά νά είναι γνήσιος πρέπει νά φέρη τήν σφραγίδα Π. ΜΠΑΡΛΑΣ ΑΡ. ΕΥΡ. 37072.

multifilter

ὁ πῖο ἀποτελεσματικὸς
συνδυασμὸς
διαφορετικῶν
φίλτρων στὸ

Παλλὰς
INTERNATIONAL

- Τέλειο φιλτράρισμα
- καθαρώτερο κάπνισμα

Παλλὰς
INTERNATIONAL

Ἀποκλειστικότης τοῦ Ἑλβετικοῦ οἴκου
BAUMGARTNER

"ΔΕΚΤΟΡ"